

Q6:412
M95

112920

THE GROVE OF MEDITATION.

FOR COMMUNICANTS.

BY

THE REV. S. PAUL, C. M. S.

தீயான சோலை.

தமிழ் சபையிலுள்ள

இராப்போசனக்காரருக்காக

இயற்றப்பட்டது.

FIRST EDITION, 2,000 COPIES.

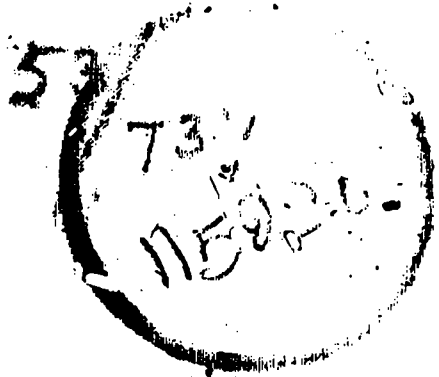
MADRAS:

THE RELIGIOUS TRACT AND BOOK SOCIETY.

S. P. C. PRESS, VEPEY.

1895.

66:442
N 25

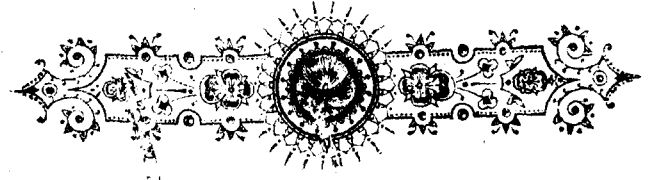

7371

242

பொருள் அட்டவணை.

	பக்கம்.
I. வழிமுறைப் போதனை	1
II. குறாக்கல்விகள்	3
III. இயல்புசொலை விடானம்	10
IV. உணர்ப்பக் கொள்வீ	20
V. பாவ மன்னிப்பு வாசகங்கள்	21
VI. பாவ உணர்வு	25
VII. பாவ அறிக்கை	29
VIII. கந்தோத்திரம்	32
IX. குறா உடுப்பு அறை	33
X. விருந்த மண்டப நடைசாலை	37
XI. படிக்கட்டு வாசகங்கள்	42
XII. திருந்த மண்டபம்	45
XIII. எச்சரிப்புகள்	47
XIV. வாழ்த்தும் வாசகங்கள்	49
XV. இராப்போசனப் பந்தி	50
XVI. கீத வியானம்	64
XVII. இயேசுவின் மரண உபதேச வசனங்கள்	67

THE GROVE OF MEDITATION.

தீயான சோலை.

பேத தனை.

சிகேகிதனே, அல்லது சிகேகிதயே! இம்மீட்டும் நீ உனக் கிஷ்டமான பேச்சிலோ அல்லது வேலையிலோ இருந்தாயல்லது? அவைகளைச் சற்றுநேரம் நிறுத்திவைத்து, தீயான சோலைக்குள் போக புறப்படுவாயாக, நீ உலகத்துக்கும், அதின் வழிபாடுகளுக்கும் இடம்கொடுத்து அலுத்தப்பேரீனாய். நீ இளைப்பாறவேண்டியது அவசியம். என்னோடுகூட நீ தீயான சோலைக்கு வருகிறது நிச்சயமானால், நாம் இருவரும் அங்குள்ள ஜீவததியில் ஸநானம்செய்து, நம்முடைய அங்குகளையும் வெளுத்துக் கடைசியாக, ஒரு விருந்து மண்டபத்திற்கும் போய், ருசியுள்ள மன்னாவையும், தெளிந்த இராய்ச்சரசத்தையும் அருத்தி, களைபாறி, உலர்ப்பட்டுத் திரும்பிவிடலாம்.

I. வழக்கடைப் போதனை.

சிகேகிதனே, இதோ நாமிருவரும் உட்படுவோம் நடந்து வா, நாம் தீயான சோலைக்குள் போகப் புகுபுகு அறியவேண்டிய அகேக விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். என்னில் அந்த ஸ்தல சாதாரணமான ஒரு கேலையல்ல. அங்குள்ள நதியும், விருட்சங்களும், கனிகளும், அங்கு வீசும் காற்றும், எரிக்கும் சூரியமும், அங்கு பேசும் பாடையும், பாடும்

செழும், உண்ணும் உணவும் மாம்ச சம்பந்தமானதல்ல. அவை பெல்லாம் ஆவிக்குரியவைகளாக யிருக்கின்றன. சாதாரண சிதிலிப்பார்க்கம் போதாது. ஏனெனில் அந்த சோலையின் விருத்த மண்டப்பத்திலிருக்கிற ஒரு காவற்காரன், “கத்தாவே, யார் உம்முடைய கூடாரத்தில் தங்குவான்! யார் உம்முடைய பரிசுத்த பர்வத்தில் வாசம்பண்ணுவான்? உத்தமனாய் நடந்து நீதியை நடப்பித்து, மனதாரச் சத்தியத்தைப் பேசுகிறவன் தானே” என்று விளம்பரம் அடித்துக்கொண்டே நிற்கிறான் என்ற சொல்லலாம் (சங். 15, 1, 2.). தியான சோலைக்குள் உணக்குக் கிடைக்கும் எல்லா வாழ்விலும் அந்நிதானப்பதே பெரிய வாழ்வாயிருக்கிறது. அந்தப் பெரிய வாழ்வை நீ பெற்றாக்கொள்ள வேண்டுமானால் தகுந்த ஆயத்தத்தோடே அதற்குள் பிரவேசிக்கவேண்டியது அவசியம். நீ உன் இஷ்டத்தை இன்ன எனக்கு ஒப்புவித்துவிடுவாயானால், நான் அதற்குரிய பாதுவான குறிப்புக்களையும் போதிக்கின்றேன் உனக்கு உணர்வு உலக சிந்தையிலிருந்து உன் மனதைப் பிரித்த தியான சோலைக்கு நேரே திகையாமல் நடத்தக்கூடுமென் கம்புகிறேன்.

திருவிருந்துபதேசம்.

பரிசுத்த இராப்போஜனம் என்னும் திருவிருந்து, கிறிஸ்து பலியாக நடைந்த மரணத்தையும், அதிசூலே நாம் பெற்றதெனக் கொள்ள வேண்டுகளையும், நாம் இடைவெளியில் நினைவுகூருகிறதாக, கிறிஸ்துதாரே ஏற்படுத்தியிருக்கிற ஒரு நியமமாயிருக்கிறது. இந்த விருந்தில் பங்கு பெறும்படி ஆசிக்கிறவர்கள், தனித்த சோமல், யாவரும் தங்களை நன்றாகச் சோதித்து விட்டுச் சேரவேண்டும். ஏனெனில் பரி. பவுல் “எந்த மனதாலும் தன்னைத்தானே சோதித்தறிந்து இந்த அப்பத்தில் புகுந்து இந்தப் பாத்திரத்தில் பான பண்ணக்கூடவன்” என்று எச்சரித்திருக்கிறார். (1 கொரி. 11, 28.) இயேசு காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட அன்று இராத்திரியில் இதை முதலாவது செய்து, “என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள்” என்று கட்டியனுப்பினார். அதுமுதல் இந்த முறைமை எப்போதும் அப்பிக்குசரிக்கப்பட்டுவருகிறது. பர்வத்தில் இது நடைபெறும் சந்தர்ப்பம் உண்டாகிறது என்பது கச்சமும். ஆகவே கிறிஸ்தவர்கள் “ஒருமாதப்பட்டவர்களாய் தேவாலயத்திலே சந்திக்கும் நிகழ்வுகளை, வீடுகளிலோ அல்லது அப்பம் பிட்டு, மதுபானங்களோ உபயோகிப்பதை இருவதந்தே

டும் போஜனம்பண்ணிவந்தார்கள்” என்று அறிவிக்கும். (அப். 2, 46.)

இந்தத் திருவிருந்தில் சேருகிறவர்கள் பாவத்தினியித்தம் மெய்யாய் நுகர்க்கப்படுகிறவர்களாகவும், புது ஜீவமார்ச்சத்தில் நடக்க உத்தியாயத் தீர்மானித்தவர்களாகவும், இயேசுவின் மேல் உயிருள்ள விசுவாசம்வைத்து அவருடைய மரணத்தை நன்றியறிதலோடே நினைவுகூருகிறவர்களாகவும், எல்லா மனிதரிடத்திலும் அன்புள்ளவர்களாகவு மிருக்கவேண்டும். மேலே காட்டிய லட்சணங்களோடு நாம் இந்தப் பரிசுத்த பந்தியில் சேருகிறதானாலால் நமது ஆத்தமாவைக்குள்நடக்கும் பிரயோசனம் பெரிதாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட துணைகளில்லாமல் அத்திருவிருந்தைப் பெறுவதால் மோசமும் பெரிதாயிருக்கும். “எவன் அபாத்திரமாக கர்த்தருடைய அபத்தைப் புசித்து, அவருடைய பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணுகிறானோ அவன் கர்த்தருடைய சரித்தையும் இரத்தத்தையும் தறித்து குற்ற முள்ளதாயிருப்பான்” என்றும் “அபாத்திரமாய் போஜன பானம் பண்ணுகிறவன் கர்த்தருடைய சரீரம் இன்னதென்று கிதாமித்து அறியாததால் தனக்கு ஆக்கிஷத்திப்பு நுகரப்பட வேண்டியபானம் பண்ணுகிறான்” என்றும் பரி. பவுல் அறிவித்து இருக்கிறார் (1 கொரி. 11, 27, 29.). அதுமேன்றி, இந்தத் திருவிருந்தில் அபாத்திரமாய்ப் பங்குபெற்றதினியித்தம், “அநேகர் பலவீனரும், வியாதியஸ்தருமானதோடு பலர் மரித்தும்போனார்கள்” என்று அவரே எழுதுகிறார். (1 கொரி. 11, 30.) நாம் இந்தத் திருவிருந்தால் நல்கட்டவாயில்லாபத்தை அனுபவிப்பது, பாத்திரவான்களாய் அதில் பங்கு பெறுவது தகுதியாயிருக்கும். அதற்குரியாகப் பின்வரும் பிரசான சத்தியக் குறிப்புகளை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியம்.

II. ஞானக் கல்விகள்.

I. பெரிய.

பரமஸ்டம்பங்களிலிருக்கிற எங்கள் தோவே, உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக. உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக. உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுவதுபோல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக. தன்னுள்ள எங்கள் அப்

பத்தை எங்களுக்கு இன்று தாரும். எங்களுக்கு விரோதமாய்க் குற்றஞ்செய்கிறவர்களுக்கு நாங்கள் மன்னிக்கிறதுபோல எங்கள் குற்றங்களை எங்களுக்கு மன்னியும். புத்தகளைச் சோதனைக்குள் பிரவேசிக்கப்பண்ணாமல், நிமையின்மீது எங்களை இரட்சித்துக்கொள்ளும். ராஜ்யமும் வல்லமை ஆய்வுமிகமையும் என்றென்றைக்கும் உம்முடையவைகளே. அன்புமன்.

கவனிப்பு.—இந்த ஜெபத்தைச் செய்யும்பொழுதெல்லாம் தேவன் உன் பிதாவென்றும்; அவர் தமது பரிசுத்த சாமத்தால்மாத்திரம் இவ்வுலகத்தில் அறியப்படுகிறாரென்றும்; அவருடைய ஆளுகை உலகமெங்கும் பிரபலமாகிறதால் பிசாசின் தூணை அழித்துப் போகவேண்டுமென்றும்; தேவனிடத்தில் பரலோகத்தில், தேவனுடைய ராஜ் எவ்வளவு நன்மைகளையும் ஹேவெற்றப்படுகிறதோ அதன்போல இந்த உலகத்திலும் அதை நிறைவேற்றவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்றும்; அன்றன்று சரித்திரத்துக்கு வேண்டிய அப்பத்தைக் கேட்கும்போதும், அன்றன்று இயேசு என்னுடைய போசுகள் என்றென்ற அபிமானமே என்றும்; ஆதிர் குற்றங்களை மன்னித் தாலிபி நமது குற்றங்கள் தேவனால் மன்னிக்கப்பட்டாட்டோ தென்றும்; நாட்பாவம் செய்யாதபடி தேவனே தனது ஆடியால் நம்மில் காதலி ஆதரிக்கவேண்டுமென்றும்; நம் தேவனுடைய பிதாவாகே சரஸ் ராஜ்யமும் வல்லமையும், என்றென்றை உரித்தாயிருப்பதால், நாம் கருத்தோடு இந்த ஜெபத்தின் மூலமாய்க் கேட்கும் எல்லாக் காரியங்களையும் அவர் நமக்குக் கட்டாசம் பண்ணுவாரென்றும் உணர்ந்தகொள்ளவேண்டியது. இவை போலொத்த உணர்ச்சியும் அறிவுமின்றி கர்த்தருடைய ஜெபத்தைச் செய்வது ஆத்தமாவாக்கு லாபமாயாவது. ஆகவே அனலாயத்த இருக்கமாட்டாது.

கிறிஸ்துவன்வர் படிப்பித்த கர்த்தருடைய ஜெபமானது கிறிஸ்துமார்க்க ஜெபங்களுக்கு ஆதாரமும் அறிவிப்பாரமுமாயிருப்பதால், அதை அதன் பெருமையோடு உணர்ந்து ஜெபிப்பது நியாயமாயிருக்கிறது.

2. விசுவாசம்.

இந்தத் திருவிருந்தில் பங்கு கொடுக்கிறவன் கிறிஸ்துமார்க்கத் துக்குரிய பிரதான சத்தியங்கள் விசுவாசிக்கிறவனாயிருக்க வேண்டியது. அச்சத்தியங்களுவன:—

(1) ஒரே தேவன் உண்டு. அவர் வானத்தையும், பூமியையும் படைத்தார்; அவர் சர்வவல்லமையுள்ளவர்; அவர் எனக்குப் பிதாவாயிருக்கிறார்.

(2) ஒரே இடங்கார் உண்டு. அவர் தேவனுடைய ஒரேபேருடைய மாராயிருக்கிறார், அவர் பேர் இயேசுகிறிஸ்து; அவர் பரிசுத்த ஆவியால் கன்னிமரியம்மாளிடத்திலிருந்து பிறந்தார். அவர் இவ்வையில் பாடுபட்டு, மரித்து உயிர்பெற்று மூன்றாம்நாளில் உயிரோடு மூன்று, பின்பு பரலோகத்துக் செழுந்தருளி பிதாவின் விஸ்தாரபரிசுத்தில் வீற்றிருக்கிறார். அவர் மனுமக்களை நியாயம்தீர்க்கும்படி திரும்பவும் வருவார்.

(3) பரிசுத்த ஆவியும் உண்டு. அவர் கர்த்தருமாய் ஜீவனைக் கொடுக்கிறவருமாயிருக்கிறார்; அவர் என்னையும் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட எல்லா ஜனங்களையும் பரிசுத்தம் செய்துவருகிறார்.

(4) பெருவான பரிசுத்த சபையுண்டு.

(5) பண்டிதரெனப்படும் சரீர உயிர்த்தெழுதலுடைய சத்திய ஜீவனுண்டு.

(6) ஆத்தமம் சிப்படைவதற்கு அவசியத் வேண்டியதெல்லாம் பரிசுத்த தேவதாமத்தில் தடங்கியிருக்கிறது; ஆகிய இவைகளே.

இந்த விசுவாச சத்தியங்களை நீ பலமாய்ப் பிடித்து நடந்தால், பரம பிதாவாகிய தேவனைப்பற்றிய மதிப்பும், இரட்சகராகிய இயேசுவின்மேல் அன்பும், பரிசுத்தஆவியின்மேல் வாஞ்சையும் உனக்குள் பெருகி, நீ பரிசுத்தவான்களின் தொகையில் சேர்ந்தவனாகி, கிறிஸ்துவின் வருகைக்கு எதிர்பார்க்கிறவனாக இவ்வுலகத்தில் ஜீவித்து, பாவமன்னிப்படைந்தவனாய் மரணமடைந்து நித்திய ஜீவனாகிய மோட்சவாழ்வை அடைவாய்.

3. கற்பனைகள்.

(1) தேவனை விசுவாசிக்கிறவர்கள், அவர் தங்களுக்குப் பிதாவாக இருக்கிறதெனியித்தம், “முழு இருதயத்தோடும் முழு ஆத்மாவோடும் முழு மனத்தோடும் அவரில் அன்புக்கூடுவேன்” (மத். 22. 37.)

(2) தேவன் நம்மை ரேசித்து அன்புக்கருகிறதெனியித்தம் “நாம் அவரவர், நம்மில் அன்புக்கருகிறதுபோல பிறரிடத்திலும் அன்புவைக்கவேண்டும்.” (மத். 22. 39.)

4. கீழ்ப்படிதல்.

தேவனிலும் மனுஷனிலும் அன்புஉருவங்கள் தங்கள் அன்பை வெளிப்படுத்தும்படி அவர் பத்து கட்டளைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். “ஒருவன் என்னில் அன்பாயிருந்தால் என் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுவான்” என்று இயேசுவர் அறிவித்திருக்கிறார். நாம்கீழ்ப்படிய வேண்டிய கட்டளைகளாவன:—

1. உன் தேவனுடைய கர்த்தர் நானே; என்னையன்றி உனக்கு வேறே தேவர்கள் உண்டா? இருக்கவேண்டாம்.

2. மேலேவானத்திலும் கீழே பூமியிலும் பூமியின்கீழ்த்தண்ணீரிலும் உண்டாயிருக்கிற மரங்களுக்கு ஒப்பான ஒரு சொருபத்தையாவது, யாதொரு விக்கிரகத்தையாவது உனக்கு உண்டாக்கவேண்டாம்; நீ அவைகளை நமஸ்கரிக்கவும் சேவிக்கவும் வேண்டாம்; உன் தேவனுடைய கர்த்தராயிருக்கிற நான் எரிச்சலுள்ள தேவனுயிருந்து, கண்ணைப் பகைக்கிறவர்களைக் குறித்துப் பிதாவினுடைய பாவங்களைப் பின்புளித்திடல் மூன்றாம் நான்காம் தலைமுறைமட்டும் விசாரிக்கிற பராயிருக்கிறேன். என்னிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, என் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கோ ஆயிரம் தலைமுறைமட்டும் இரகசியச் செய்திரவராயிருக்கிறேன்.

3. உன் தேவனுடைய கர்த்தருடைய கருத்தை வீணிலே வழங்காதிருப்பாயாக; கர்த்தர் தம்முடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்குகிறவனைத் தண்டியாமல் விடார்.

4. ஒவ்வொரு பரிசுத்தமாய் ஆசரிக்க நிறைப்பாயாக; ஆதலானும் நீ வேலைசெய்து, உன் கிரியைகளையெல்லாம் நடப்பிப்பாயாக; ஏழாம்நாளோ உன் தேவனுடைய கர்த்தருடைய ஒய்வு நான்; அதிலே நீயானாலும், உன் குமாரனானாலும், உன் குமாரத்தியானாலும், உன் வேலைக்காப்பனானாலும், உன் வேலைக்காரியானாலும், உன் மிருகஜீவனானாலும், உன் வாசலிலிருக்கிற அந்நியனானாலும் யாதொரு வேலையும் செய்யவேண்டாம். கர்த்தர் ஆதலானுக்குள்ளே வானத்தையும் பூமியையும் சுருத்திரத்தையும், அவைகளிலுள்ள எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கி, ஏழாம் நாளிலே ஒய்ந்திருந்தார்; ஆகையால், கர்த்தர் உமாம் நாளே ஆரேவதித்து, அதைப் பரிசுத்தமாக்கினார்.

5. உன் தேவனுடைய கர்த்தர் உனக்குக் கொடுத்திருப்பதிலே உன் நாட்கள் நீடித்திருப்பதற்கு, உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கணம்மன்னுவாயாக.

6. கொலை செய்யாதிருப்பாயாக.

7. விபசாரம் செய்யாதிருப்பாயாக.

8. களவு செய்யாதிருப்பாயாக.

9. பிறனுக்கு விநோதமாகப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக.

10. பிறனுடைய வீட்டை இச்சியாதிருப்பாயாக; பிறனுடைய மனைவியையும், அவனுடைய மனைக்காரியையும், அவனுடைய வேலைக்காரியையும், அவனுடைய ஏருதையும், அவனுடைய கழுதைகளையும், பிள்ளும் பிறனுக்குள்ளயாதொன்றையும் இச்சியாதிருப்பாயாக என்பதே.

இந்தக் கற்பனைகளை நாம் எசுக்கொன்ன இயலாதவர்களாயிருக்கிறோம். ஆகையால் நாம் இந்தப் பிரமாணங்களை நினைவுகூரும்போதும், நமது காதிலுள் கேட்கும்போதும், “கர்த்தாவே எனக்கு இரங்கி இந்தப் பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ள என்று உதவியதற்கு நன்றியுறும்” என்று மன்றாட வேண்டியது.

இம்மட்டிலிருந்து இத்திசுச் சம்பந்தமான பொதுப் போதனையையும், உபதேசத்தையும், நல்லிசு குறிப்பிடலையும் சுருக்கமாய்க் காட்டினேன். இனிமேல் உன்விடத்தில் விளங்க வேண்டிய நற்குணங்களை நல்ல செயல்களையும் பற்றிப் பரிசுப்போகிறேன்; இந்த நற்குணங்களுள் செய்கைகளும் உணக்கிலல்லாமல், நீ ஒவ்வொரு பரிசுத்த விருந்துக்கு வருகிறதன் டாலால் அந்த செயலையே பரியாசம் பண்ணுகிறதோலிருக்கும். அது ஆகைக்கிடையில் ஒரு ஓராய் உட்கார்ந்து போலும், புறக்கணிக்கிடையில் ஒரு பூனை வந்ததுபோலும், இரகசியிருந்தாளிகள் மத்தியில் அழுக்கான தே த்தோடும் அசுத்தமான வஸ்திரத்தோடும் ஒரு ஓட்டன் வந்து, எனக்கும் இந்த விருந்தில் பங்குண்டு என்று வாதாடுகிறதோலும் ஆகும். நீ இந்தத் திருவிருந்தைச் சாப்பிட வரும்பொழுதெல்லாம் பரிசுத்த அலங்காரத்தோடு அவ்விருந்து மண்டப்பதற்குள் பிரவேசிக்கும்படி அவைகளை அடியில் குறிப்பி்கிறேன்.

நந்தணக் குறிப்புகள்.

முன், 2 முலகுணங்கள். நாலு முலலட்சுணங்கள்.

1. விசுவாசம்.

1. நியாயம்.

2. நம்பிக்கை.

2. பிரேமம்.

3. அன்பு.

3. இச்சையுடக்கம்.

(1 கொரி. 13, 13.)

4. காரியம்.

இவைகளுக்கிடையேயும் செந்தவரவேண்டும்.

குறள்க் கல்விகள்.

1. குறள்க் கல்விகள்.
2. விவேக வரம்.
3. ஆலோசனை வரம்.
4. ஆற்றமபெலன் வரம்.
5. அறிவு வரம்.
6. செய்தேவபத்தி வரம்.
7. பரிசுத்தபயம் வரம்.

குறள்க் கல்விகள்.

1. அன்பு.
2. சந்தோஷம்.
3. சமாதானம்.
4. தீய பொருள்கள்.
5. தயவு.
6. நற்குணம்.
7. திசைவரம்.
8. தந்தம்.
9. இச்சம்சயத்தம்.

இந்த வரங்களுக்காக இன்னதோறும் செய்யுமாறு உபதேசம்.

இந்த வரங்களுக்காக இன்னதோறும் செய்யுமாறு உபதேசம்.

இந்த வரங்களுக்காக இன்னதோறும் செய்யுமாறு உபதேசம்.

இந்த வரங்களுக்காக இன்னதோறும் செய்யுமாறு உபதேசம்.

குறள்க் கல்விகள்.

1. அறிவின்னுக்குப் போதிப்பது.
2. குற்றவாளிகளை உணர்த்தல்.
3. சந்தேகத்துக்கு ஆலோசனை சொல்லுதல்.
4. தன்ப்படுகிறவர்களை ஆதரவுபடுத்தல்.
5. தன்ப்படுத்தல் சகித்தல்.
6. மற்றவர்களை பிழைகளையெண்ணித்தல்.
7. மற்றவர்களுக்காக ஜெபித்தல்.

1. தவறாப்போலித்தல்.
2. தாகம் தீர்த்தல்.
3. வஸ்திரம் கொடுத்த உதவத்தல்.
4. தோயாளியைச் சகித்தல்.
5. பரிசுத்களை உபசரித்தல்.
6. கைகளைக்குப் பணிவிடை செய்தல்.
7. மரித்தோரை அடக்கம் செய்தல்.

இந்த வரங்களுக்காக இன்னதோறும் செய்யுமாறு உபதேசம்.

ஆவியானவருடைய உதவியால் உன் இயல்பான குணங்கள் போலாகிவிடும். அப்பொழுது உன்னிலுள்ள கிறிஸ்துமார் கம் நிறப்பாய் விளங்குவதோடு, இயேசுவின்மேலும் பிறர் மேலுமுள்ள உன் அன்பின் வாசனை தெளிவாகத் தெரிய வரும்.

இந்தத் திருவிருந்துக்கு ஆசைப்படுகிறவன் களைந்துவிட வேண்டிய சில பாவங்களையும், அணிந்துகொள்ளவேண்டிய லட்சணங்களையும் காட்டிக் கொள்க.

கனையனோ யது அணிந்துகொள்வது.

பெருமை.	தாழ்மை.
பொருள்.	பரோபகாரம்.
இச்சை.	கற்பு.
பொருமை.	பொறமை.
பெருமணி.	மடமாய் பரிசுத்தம்.
கோபம்.	சாந்தம்.
சோம்பல்.	சுகுறுமுகம்.

இன்னும் நீ பொதுவாக அறிந்துணர்ந்துகொள்ளவேண்டிய குறள்க் கல்விகளின் சில குறிப்புகளைச் சொல்லுகிறேன். நீ பாவம் செய்யாத உன்னைக் காத்து, பரிசுத்தநீதியில் நடக்கப் புகுகிறதோடு மற்றவர்களுடைய பாவத்திலும் கூடிப் பந்தப்படக்கூடாது.

1. பிறர் பாவம்செய்ய ஆலோசனை சொல்லக்கூடாது.
2. பிறர் பாவம்செய்ய துஷ்கூடாது.
3. பிறர் பாவம்செய்யச் சம்மதிக்கக்கூடாது.
4. பிறர் பாவத்துக்கு நியாயம் சொல்லக்கூடாது.
5. பிறர் பாவத்தைப் புகழக்கூடாது.
6. பிறர் பாவத்தை மறைக்கக்கூடாது.
7. பிறர் பாவத்தில் சம்பந்தப்படலாகாது.
8. பிறர் பாவத்தைப்பற்றி மவுனம் காதிக்கக்கூடாது.
9. குற்றவாளிகளைப் பேணி ஆதரிக்கக்கூடாது.

இந்த ஒன்பது விதிகளில் ஒன்றையாவது, சிலவற்றையாவது நீ மிகுகிறதண்டானால், மற்றவன் செய்கிற பாவத்தை நீயே செய்கிறதோலாகும். தானே பாவம் செய்கையில் பாவி யின் தொகையும், பாவத்தின் தொகையும் ஒருபங்கானால் மற்றவனைப் பாவத்துக் குட்படுத்துவதில்லை அதின் தொகைகள்

இட்டிக்கும். மேலும் மற்றவனைப் பாவத்துக்குத் தூண்டெல் அவன் ஆத்தமாவைக் கொலை செய்கிறதாகும்.

இன்னும் பரிசுத்தஆவிக்கு விரோதமான பாவம் என்று சொல்லக்கூடிய எல்லாத் தீமைகளுக்கும் இடம் கொடாதபடி எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டும்.

பரிசுத்தஆவிக்கு விரோதமான பாவங்களாவன.

1. தேவதயவை நினைத்து மதியாமல் பாவம்பெய்வது.
2. எனக்கெது மன்னிப்பு என்று சிவியாராதி பாவத்தைச் செய்வது.
3. பாவம் என்று அறிந்தும் அதைச் செய்வது.
4. பிறர் தாழ்வைச் சகியாமல் பொருமைபவ்வது.
5. பாவத்தில் பிடிவாதமாயிருப்பது.
6. மாண்புரிமம் மனம் திரும்பாமலிருப்பது.

இப்படிப்பட்ட ஆயங்கள் உடனடி ஆதாம வாழ்வைச் சமூல மாய் கட்டிப் பிடிவாதமால் இவைகளுக்கு இடங்கொடாத படி எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டும்.

III. நியான சோலை ஸ்தானம்.

இதனையும் நியான சோலை விருந்தின் சம்பந்தமான அகேச போதனைகளைச் சொன்னால் இப்பொழுது சோலைக்குள் பிரவேசிப்போம். அங்கே செய்யவேண்டிய முதலாவது வேலை ஸ்தானத்தான். அதாவது உன் பாவ அழுக்குகளைப் பரிசோதனை செய்து, உன் பாவங்களை அழிக்கையிட்டு தேவன் உன் பூசில் இருப்பையாயிருந்து விருந்துமண்டபத்துக்குள் வா உனக்கு இடங்கொடுத்து, தமது திருவிருந்தால் உனை மகிழ்ச்சியாகக் கர்த்தோஷத்தோடே அனுப்பியடி முயற்சி செய்வதற்கு.

இ முதலாவது உன் பாவ அழுக்குகளைப் பரிசோதனை செய்வதென்பதெனினால் “எந்த மனுவதனும் தன்னைத்தானே சோதித்தறந்து, இந்த அப்பத்தில் புசித்த இந்தப் பாத்நாத்தில் உபாசம் பண்ணக்கடவன்” என்றும்; கம்முடைய “பஸ்வாகிய கிறிஸ்து பலியிடப்பட்டிருக்கிறேன்; ஆதலால் பணிய புனித்த

மாவோடே அல்ல, தூக்குணம் பொல்லாப்பு என்னும் புனித்த மாவோடுமல்ல, துப்புரவு உண்மை என்னும் புனிப்பில்லாத அப்பத்தோடே பண்டிகையை ஆசரிப்போமாக” என்றும் பரிசுத்த வேதம் கற்பிக்கிறது (1 கொரி. 11. 29; 5. 8.). நீ உன் பாவ அழுக்குகளைப் பரிசோதனை செய்து அறிந்துகொள்ளும்படி தேவனுடைய கற்பனைகளைப்போல தெளிவான கண்ணாடி வேறொன்றில்லை. ஆதலால் அக்கற்பனைக் கண்ணாடிகளின் முன் நின்று முறையே உன் ஆத்துமாவின் அழுக்குகளைப் பரிசோதனை செய்வாயாக.

தூறச்செய்தனை.

வேதம்.

“கர்த்தாவே, உமது பிரமாணங்களின் வழியை எனக்குப் போதியும்; முடிவுபரியந்தம் நான் அதைக் காணுகொள்ளு வேன்.” உமது கற்பனைகளின் பாதையில் என்ன நடத்தும்; நான் அதில் பிரியமாயிருக்கிறேன். “உமது அடியேனே உமது பிரமாணங்களைத் தியானிக்கிறேன்.”

ஜெபம்.

புனிதாவாகிய வேனே! உமது புரம விருந்தின்மேல் எவ்வளவு ஆசை எகருண்டென்பதை தேவரீர் அறிந்திருக்கிறீர். ஆனால் அந்த விருந்தில் பங்கு பெறவேண்டியிருக்கிறேன். நீங்கள் தான் சொல்கிறது அறிந்து, அதன்பின் உமது உதவியை வரவேண்டுமென்றே உமது வேதம் கற்பிக்கிறது. அக்கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்தவனாய், உமது பிரமாணங்களை என்முன் வைத்து என் ஆத்துமாவின் அழுக்குகளைப் பார்க்கப்போகிறேன். நீர் உமது ஆவியை எனக்குத் தந்து, நான் என்னை என்றாய் அறிந்துகொள்ளும்படி உமது பிரமாணங்களால் என்னைப் பிரகாசிப்பித்தருளும். ஆமென்.

1. உன் தேவனுடைய கரீத்திரி நானே.

தேவனே! இல்லையென்று நான் நினைத்ததுண்டா?—தேவனிருப்பதை உணராமல் தாறுமாறாக ஜீவித்ததுண்டா?—பல தேவரிடமல் நாட்டம்கொண்டேனா?—தேவனைவிட வேறா ஆட்களை அல்லது பொருட்களை அதிகமாய் கருதித்ததுண்டா?—அவருடைய வேதத்தை அசட்டைசெய்தேனா?—நான் என்னிஷ்டப்பட்டிருக்கிறேனா?—தேவ சித்தத்தை விரோதித்தேனா?—தேவ நடத்துதலையிட்டு மொறுமொறுத்தேனா?—தேவன்

இப்படி எனக்குச் செய்யவேண்டுமென்ற நிபந்தனை பேசினேனா? — வீண்பத்திக்குச் சாய்ந்துவிட்டேனா? — என்னைப் பெரியவன் என்றெண்ணிக்கொண்டதுண்டா? — தேவமகிமையை நாடாமல் தற்புகழ்ச்சியில் பிரியப்பட்டேனா?

3. வீக்கிரகங்களை வணங்காதே.

நான் தேவனை சரியாகப் படி வணங்குகிறேனா? — தேவ ஆராதனைக்குக் கிரமமாய்ப் போகிறேனா? — தேவன் வணங்கும் போது என் ஆவியில் பணிதலுண்டா? நான் ஆவியோடும்கருத் தோடும் ஆரதிக்கிறேனா? — தேவனின் அசட்டையாயிருந்தேனா? — அங்கே கிரித்ததுண்டா? — பொருஷாசையாகிய வீக்கிரகமான என்னிடத்தில் உண்டா? — விக்கிரகத்தக்குப் படைக்கப்பட்டதைப் பிரியமாகப் புகித்தேனா? — வீக்கிரகத்தைப் பற்றிப் பயந்தேனா? — கழிப்புக் கழித்தேனா? — பிரசாகத்தைப் பவியிட்டேனா? — பிரசாகத்தைக்குப் பயப்பட்டுனா? — விக்கிரக பூசைக்கு பணவசலி செய்தேனா? — வீக்கிரக பக்திகாரரோடு சம்பந்தம் கலந்தேனா?

4. தேவநாமத்தை விண்ணு வழுங்காதே.

தேவநாமத்தால் ஆணையிட்டதுண்டா? — அந்த நாள்களில் மற்றவர்களைச் சபித்ததுண்டா? — தேவநாமத்தை என் கோபத்தினால் உத்தோஷத்திலாவது என் மன நிழலும்போல வழுக்கினதுண்டா? — பொய்ச்சத்தியம் பண்ணினதுண்டா? — பண்ணின சத்தியத்தை மாற்றினேனா? — தேவனுடைய ஆலயத்தைப் பற்றியாவது, ஆராதனை கையப்பற்றியாவது, அவருடைய கழிப்பக்காரணப்பற்றியாவது அசட்டையாய்ப் பேசினதுண்டா? — தேவநாமக்கியங்களை விக்கிரகமாட்டாக வழுக்கினதுண்டா? — கடமைக்காகமாதிரம் வதந்தை வாசித்தேனா? — தேவன் என்ற சத்தம் என்னுள் புகித்த பயத்தையும், பாசத்தையும் தருகிறதா?

4. ஓய்வுநாளைப் பரிசுத்தமாய் ஆக.

ஓய்வுநாளை மற்றநாளைப்போல மதிக்கிறேனா? — குறியற்றக் கிழமையில் என் சொந்த உலகவேலைகளைச் செய்துவருகிறேனா? — ஓய்வுநாளில் ஆராதனைக்குப் போகாமலிருந்தேனா? — பரிசுத்த இராப்போசனைகளை அசட்டை செய்தேனா? — அந்தநாளை சோம்பலில் கழித்தேனா? — வழக்குப்பேசிய பின்னிட்டுனா? — அந்தநாளில் வீண்புத்தல்களை வாசித்தேனா? — சமாதானம் பதி

திரிகைகளைப் படித்தேனா? — மற்றவர்களும் அந்த நாளை அசட்டை செய்ய வருவாயிருந்தேனா? — அதை விருந்துகளாக்கினேனா? — சரியான முகாந்தரமின்றி பிரயாணம் செய்தேனா?

5. உன் தாழ்வுபயம் தகப்பனையும் கனம்பண்ணுவாயாக.

என் பெற்றோரை கனம்செய்கிறேனா? — அவர்கள் விருத்தாப்பியகாலத்தில் போலித்துவஸ்திரம் கொடுக்கிறேனா? — தகப்பனையாவது, தாயையாவது ஏசி அடித்ததுண்டா? — பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியாமலிருந்தேனா? — என் பெற்றோரை வஞ்சித்தேனா? — அவர்கள் மொழிகளை நடந்ததுண்டா? — பெற்றோர் சொத்தை அழித்தேனா? — கான் என் பெற்றோருக்குப் பாரமாயிருக்கிறேனா? — அவர்களுக்காக ஜெபம் செய்துவருகிறேனா?

என் ஆத்ம மேயப்பீரை மதிக்கிறேனா? — என் குருவை அவமதித்ததுண்டா? — குருவின் போதனையை அல்லத்தட்டினதுண்டா? — குருவின் உவாட்சனைக்கு என்னுடைய உதவிசெய்துவருகிறேனா? — உபாத்தியாயருக்கு அடங்கி நடக்கிறேனா? — சபை ஏழுவருகளை மீறி நடக்கிறேனா? — தேச சட்டத்துக்கு அடங்கி நடக்கிறேனா? — முதியோரைக் கனம்பண்ணுகிறேனா? — பூதேருக்குத் தாழ்மையும் மரியாதையுமா நடக்கிறேனா? — என் ஐயமானவர் எனப்படுத்திவருகிறேனா? — நான் ஐயமானவர் அவமரியாதை செய்ததுண்டா? — ஐயமானவர் என்று நான் சேதப்படுத்தினதுண்டா? — என் ஐயமானவர் மறைந்ததுண்டா?

6. கால சேய்யத்திடுப்பாயாக.

முகாந்தரமின்றி கோபமடைகிறேனா? பித்தம், ஆத்திரம், பரிசுஷ்ட ஆகிய இவை என் பேசிலாவது செய்கையிலாழ்த்து உண்டா? — எரிச்சலால் மற்றவர்களை அடித்ததுண்டா? — சபித்ததுண்டா? — திட்டினதுண்டா? — அண்வாரிலிந்ததுண்டா? — பல்லைக் கடித்ததுண்டா? — வர்மம் கூறினதுண்டா? — வாது பேசினதுண்டா? — எரிச்சலால் என் மரணத்தை விரும்பினதுண்டா? — மற்றவன் பாவை விரும்பினதுண்டா? — வர்மத்தையும் பகையை யும் மனதில் பேணிவைத்ததுண்டா? — மன்னிப்புக் கேட்டாலும் மன்னிக்கமாட்டேன் என்று சாதித்ததுண்டா? — சமாதானமாக விரும்பாமலிருந்தேனா? — தன்விருவைகட்கு பிறர் சாவை விரும்பினேனா? — மற்றவர்களைப்பற்றி துன்புசெய்தேனா? — அவர்கள் பேரைக் கொடுத்தேனா? — கான் சண்டை மூட்டிவிட்டேனா?

சன்டை போட்டேனா?—பழிவாங்கும் சபாவும் எனக்குண்டா?—மற்றவர்களை அவமதித்தேனா?—பழித்தேனா?—என்னால் ஒரு ஆக்தமா கெட்டுப்போனதுண்டா?—யானாய்வுத பாவத்தில் விழச்செய்தேனா?

7. விபகாரம் செய்யாதிருப்பாயாக.

என் சரிமானது பரிசுத்தஆவியின் ஆறாயம் என்று நினைத்தேனா?—இச்சையில் என் மனதை வயந்தேனா?—கெட்ட சம்பாஷனை செய்தேனா?—சிற்றின்பிப்பாடல் படித்தேனா?—அவ்வதேட்டேனா?—சிற்றின்புப்புலகங்களை வாசித்தேனா?—சிற்றின்பத்துக் கேதுவான படங்களில் பிரியப்பட்டேனா?—செய்தேதுவாக என் கண்காட்சியை நடத்தினேனா?—மாம்ச இச்சைக்கேதுவாக உடுத்தினேனா?—என் உடலை வாசனை ஏற்றினேனா?—சாசப்பேச்சு என்னிடத்திலுண்டா?—மாம்ச சிந்தைக்கேற்ற சாடைப்பேச்சுப் பேசினேனா?—சிற்றின்ப சம்பந்தமான கூட்டங்களுக்குப் போனேனா?—சுத்த, நாடகம் இவைகளுக்குப் போனேனா?—குடிவெறியாவது, பெருநீரின் யாவது என்னிடத்தில் உண்டா?—நான் சோம்பலுக்கு இடம் கொடுத்ததால் மாம்ச இச்சை வல்லமை கொள்ளும்படி செய்கிறேனா?

8. களவு செய்யாதிருப்பாயாக.

என் துறையதல்லாத ஒரு சிறிய பொருளையாவது நான் எடுத்துக்கொண்டதுண்டா?—களவுபொருளை நான் வாங்கினதுண்டா?—சமான் சூடபடிக்கையில், சம்பந்தப்பட்டதுண்டா?—ஒரு பொருளை நான் அகிள் சரிபாவு விலையைக் குறைத்துச் சொன்னதுண்டா?—எதையாவது விலைக்கு விற்குதண்டா?—கணக்குப்படிக்கிற நிறைகல்லாவது என்னதுண்டா?—கண் காண்பதில் நல்ல நாணயம்போல தாழ்ந்த மாற்றினதுண்டா?—நியாயமான வரிதனைச் செலுத்த மல் மோசம் செய்ததுண்டா?—வருமானத்துக்கு விஞ்சி செலவிட்டதுண்டா?—கடன்ப்பட்டதுண்டா?—பட்டகடனைச் செலுத்தாம விருத்தவாடா?—வழியில் கண்டுபிடித்த பொருளை விசார்த்தக கொடுத்துவிட்டதுண்டா?—என் வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட பொருளை வின்செலவு செய்ததுண்டா?—மற்றவர்கள் பெருமை மொன்ற நஷ்டப்படுத்தினதுண்டா?—உற்சாகமாக தர்மம் செலுத்தேனா?—நான் ஒப்புக்கொண்ட வேலையை நஷ்டப்படுத்தினேனா?—மற்றவர்களுடைய இரகசியங்களைத் திருடப் பிரயாச

சப்பட்டேனா?—எனக்கு இருந்தும், இல்லாதவன்போல பேசி மற்றவர்களிடத்தில் உபகாரம் பெற்றுக்கொண்டதுண்டா?

9. டோய்ச்சாத்தி சொல்லாதிருப்பாயாக.

நான் பெரும் சொன்னேனா?—சத்தியத்தை மறைத்தேனா?—உள்ளதைக் கூட்டி அல்லது குறைத்துச் சொன்னேனா?—இரகசியம் என்று சொல்லி மறைக்கப்பட்டதை வெளியிட்டேனா?—மாறுபாடாக நடத்தினேனா?—வஞ்சனையான பேச்சு உண்டா?—பொய்யான போக்குகளைச் சொல்லி என் குற்றத்தை மூடிக்கொண்டேனா?—இல்லாத காரியத்தை ஒருவன்பேரில் சொன்னேனா?—ஒருவன் கூட இருக்கும்போது சொல்லக்கூடாததை அவனில்லாதபோது சொன்னேனா?—மற்றவர்கள்மேல் வீணாகச் சந்தேகப்பட்டேனா?

10. பிறப்பொருளை இச்சியாதிருப்பாயாக.

தேவன் எனக்குக் கொடாதவாழ்வை விரும்பினேனா?—எனக்குள்ளு போதாதென்று மொறுமொறுத்தேனா?—மற்றவர்கள் வீட்டையாவது, நிலத்தையாவது, அந்தஸ்தையாவது, உத்தியோகத்தையாவது, மனைவியையாவது இச்சித்தேனா?—மற்றவர்கள் நஷ்டத்தைக் கேட்டுச் சந்தோஷப்பட்டேனா?—பிறா நஷ்டம் என் வாழ்வு என்று நினைத்தேனா?—மீட்பர்கள் வேலையான இச்சித்து எனக்கு வேலையானாகிவிட்டதுண்டா?

பாவப் பரிசோதனை.

பெருமை.

என்னப்பற்றி உயர்வாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேனா?—நான்தான் என்ற ஆணவமுண்டா?—நான் வேலையையும் என் குணங்களையும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேனா?—என் உடை, நடை, உணவு, பேச்சு இவைகளைப்பற்றி புகழ்க்கொண்டிருக்கிறேனா?—எனக்கில்லாத வரம் உண்டென்று காட்டுகிறேனா?—என் குற்றத்தை உயர்ந்ததென்று சொல்லுகிறேனா?—என் கருத்து பிச்சென்று மனதில் அறிந்தும் அது சரியென்று சாதிக்கிடுகிறேனா?—ஏதாவது விஷயத்தில் என் பேர் புகழ்ச்சியாய் வரவிட்டால் எரிச்சலடைகிறேனா?—பேர் பிரஸ்தாபத்துக்கு நாடி உரையத்திரம் செய்கிறேனா?—என்னலாகாத காரியத்தை, நானாச்சது என்று சாமாந்தியம் பேசினதுண்டா?—என்னவிஷயம் உபயத்திரம் செய்கிறேனா?—என்னுலகாத காரியத்தை, நானாச்சது என்று சாமாந்தியம் பேசினதுண்டா?—என்னவிஷயம் உபயத்திரம் செய்கிறேனா?—மற்றவர்கள் புகழப்பட்டபோது எனக்கு விசனம் வந்ததா?—மற்றவர்களை பழிப்பாய்ப் பேசின

துண்டா?—மற்றவர்களுக்கு இணங்காத குணமுண்டா?—தாழ்ந்தப்பட்டால் சகித்துக்கொண்டேனா?—என் குற்றத்தைத் துணிந்து மறந்தேனா?—பேர் விளங்கட்டும் என்று எந்தக் காரியத்தை யாவது செய்தேனா?—நான் அதிகாரப் பிரியனா?—எதற்கும் முன்னுக்கு நிற்கிறேனா?—எனக்கு அநேக நல்லகுணமுண்டு என்று பெருமையாக நினைத்துக்கொண்டேனா?

பொருளானை.

தேவன் எனக்குக் கொடாத வாழ்வு வேண்டுமென்று விரும்பினேனா?—கன்னத்தனமாக ஏதாவது பொருளைச் சம்பாதித்தேனா?—மற்றவனுடைய எந்தப் பொருளையும் எனக்கு வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேனா?—பிறர் சொத்தை அபகரிக்க முயற்சித்ததுண்டா?—பணத்தின்மேல் பணம் சேர்க்க விரும்பினேனா?—பணமே என் தெய்வம்போலிருக்கிறதா?—பண ஆவலால் மற்றவன் சாவை நாடினேனா?—குதாடிப்பணம் சம்பாதித்ததுண்டா?—தர்மம் கொடாமலும், காணிகளை செலுத்தாமலும் பணத்தை நான் கட்டினேனா?—புலிகளாரருடைய உலியைப் குறைத்து, என் ஆஸ்தியைப் பெருக்கினேனா?—கன்னப் படியாலும், கன்ன நிறைகல்லாலும் எனக்குப் பணம் சேர்ந்ததேனா?

இக்கை.

நான் மானது பரிசுத்த ஆவி தங்குகிற ஆலையாயிருக்கிற தென்ற நினைத்தேனா?—மாம்ச இச்சையை யோசித்தேனா?—இச்சை விருத்தியாகப் பிரயத்தனங்கள் செய்தேனா?—மாம்ச இச்சைக்கு உதவியது என் கண்ணை, அல்லது கையை அல்லது பேச்சைப் பிரயோகித்தேனா?—கெட்ட எண்ணமுண்டாகத் தக்க புல்தகைகளை வளர்த்தேனா?—பாட்டுகள் படித்தேனா?—யடங்கள் அல்லது பொய்யுறைகள் புரந்தேனா, செய்தேனா?—மற்றவர்களைச் சிறின்பதற்கு ஏற்புப்பிவிட்டேனா?—கை அடக்கமும், மரிப்பதையுமாய் நடந்து கொண்டேனா?—மாம்ச இதைக்கேடுவதாக மற்றவர்களுடன் மிதமிஞ்சி சகவாசம் செய்கிறேனா?

பொறுமை.

மற்றவர்கள் என்னைவிட அழகில் அல்லது விசுவாசத்தில் அல்லது ஆவிக்குரிய வரங்களில் அதிகப்பட்டிருக்கிறதென்றி மித்தம் இபாறுமை யடைந்தேனா?—மற்றவர்கள் என்னைவிட சமர்த்தரும், பலவான்களும், சுகதேகிகளுமாயிருக்கிறதையிட்டு

எரிச்சலடைந்தேனா?—மற்றவர்களைப்பற்றிப் புறங்கூறி, பழித்து, குறைகூறுகிறேனா?—என் வார்த்தையாலாவது, செய்கையாலாவது, நினைவாலாவது மற்றவர்களை நஷ்டப்படுத்தினேனா?—மற்றவன் உத்தியோகம் அல்லது சம்பளம் உயர்ந்தபோது மன வருத்தப்பட்டேனா?—மற்றவர்களைப் புகழ்ந்து பேசுவது என் காதுக்கு வருத்தமாயிருந்ததா?—பிறர் நஷ்டப்பட்டபோது மகிழ்ச்சியடைந்தேனா?—மற்றவர்களுடைய குற்றங்களைப்பற்றி பெரும் பேச்சும், விசாரணையும் நடக்கட்டும் என்று நினைக்கிறேனா?—பிறர் பேசின வார்த்தைகளை தப்பாக அர்த்தம் பண்ணி அதை வெளியிடுகிறேனா?—பொறுமையினாலே மற்றவர்களைப்பற்றிய நன்மையான சங்கதிகளை மறைத்து வைத்துக் கொள்ளுகிறேனா?—பொறுமையினாலே மற்றவனை நஷ்டப்படுத்தி லாபம் பெற்றுக்கொண்டேனா?

பேருந்தி.

நான் அளவுக்கு மிஞ்சி சாப்பிட்டேனா?—நான் மதுபானப் பிரியனா?—எப்போதும் நல்லபொருளெனவேண்டுமென்று விரும்புகிறேனா?—பொருளைவிஷயத்தில் அதிகப்பணம் செலவிட்டேனா?—பொருளைபுரிக்ருகத் தின்றேனா?—மற்றவர்களிடத்திலுந்து, இது வேண்டுமென்று கேட்டேனா?—பொருளைப் பிழைக்க அடக்கடி பேசினேனா?—சம்பிரமமாய் சாப்பிட்டுக் காலங்கழிக்கிறேனா?—அளவாகப் புசிக்க ஆசைப்படுகிறேனா?—வேளாவேளை உபவாசம் செய்கிறேனா?

கோபம்.

நான் முற்காலியா?—கோபத்தால் உரையாவது அடித்தேனா?—ஏதாவது பொருட்களை உடைத்தேனா?—எகிப்பேசினேனா?—குகார்தரமின்றி கோபமடைந்தேனா?—காரணமின்றி ஏதாவது அருவருந்தேனா?—நன்றை பிடித்தேனா?—கோபத்தால் மற்றவனோடு பேசாமலிடித்தேனா?—மற்றவனோடு எரிச்சலாகி நகருணையில் சோமலிருந்தேனா?—என் கையின்கீழ் உள்ளவர்களை மிதமிஞ்சிக் கண்டிப்பாகப் பேசி நடத்தினதுண்டா?—அறபக் காரியத்தையிட்டுப் பதஷ்டமும், பெருஞ்சத்தமும் பட்டதுண்டா?—துன்பம், துக்கம், தரித்திரம் கேரிட்டபோது எரிச்சலும் கோபமும் காட்டினேனா?

கோம்பல்.

என் வேலையை அசதியாய்ச் செய்தேனா?—அனுகுறையாகச் செய்தேனா?—சோம்பலாய் வேலையை முடிக்க நான்

கடத்தினேனா?—பித்தி எழுந்து ஜெபம் பண்ண வேயில்லாத படி வேலைக்குப் போனேனா?—என்னால் டீடியப்பொழுதெல்லாம் பரி. இராப்போஜனத்தில் சேர்ந்தேனா?—தகுந்த ஆபத்தத் தோடு இராப்போஜனம் வாங்கினேனா?—என் பாவங்களை அடிக்கடி பரிசோதினை பண்ணிவருகிறேனா?—சோம்பலால் தனி ஜெபத்தை விட்டேனா?—தியானம் பண்ணாமல் இருந்தேனா?—மற்றவர்களுக்காக ஜெபிப்பதை நிமித்தனேனா?—அற்பப் பாவங்களுக்கு இடம் கொடுத்தேனா?—சோம்பலால் வேலை செய்வதை நிறுத்தி, பாவம் செய்து வரும்படி பண்ணிக்கொண்டேனா?—என் கஷ்டப்பட்டாய்—மற்றவர்கள் கஷ்டப்பட்ட சம்பாதித்ததில் பிழைக்க ஆசைப்படுகிறேனா?—என்னுடைய சோம்பலால் என்னால் ஆதரவுபெற்றுப் பிழைக்கவேண்டிய வர்கள் பசியாயிருக்கிறார்களா?

இந்தக் கேள்விகளால் அல்லது இப்போலொத்த தற்சோதனையால் உன் இருதயத்திலுள்ள பாவங்களைப் பரிசோதித்து, உன் பாவங்களை ஒரு குறிப்பில் எழுதி அல்லது ரூபகத்தால் அறிக்கையிட்டு பச்சாத்தாப மடையவேண்டியது.

இச்சமையத்தில், பரிசுத்தமும் மகத்துவமுமுள்ள தேவனுக்குப் பரிசோதனைப் பாவடி செய்தேனா?—அன்பும் இரக்கமுமுள்ள பிதாவை என் பாவத்தால் வருத்தப்படுத்திவிட்டேனா?—என் கண்கள்தம்மது குமாரனைத் தந்தாரோ,—என்னைத் தமது பிள்ளைகளைத் தோ,—எனக்கு மோட்சத்தையும் தரப் பிரியமாயிருக்கிறாரோ,—இப்படிப்பட்ட கேசமுன். பிதாவை கனவீகப்படுத்திவிட்டேனா. என்று உணர்ந்துகொண்டு, ஜெபம் செய்.

ஜெபம்.

அவயில்லாத தயாளிதைத்தபிதாவே, கிருபா சமுத்திரமே. உமக்கு விசுவாசமாகப் பாவம் செய்தேன் என்று உணர்ந்து மனஸ்தாப்பப்படுகிறேன். இதோ உமது பாதத்தில் விழுக்கிறேன்; பாவ மன்னிப்புக்கேற்றமெய்யான மனஸ்தாபத்தை எனக்குத் தாரும்; நீர் அங்கிருக்கத்தக்க கொலுக்குண்ட இருதயத்தை எனக்குக் கட்டினாயிப்பி, உமது திருக்குமாரன் சிமித்தம் எனக்குப் பாவ மன்னிப்பின் ஆசிரவாதங்களை அருளியருளும். ஆமென்.

ஜெபம்.

என் கேச இரட்சகா! சிலுவையில் காயப்பட்டு இரத்த சேதனாயாகி, கணத்தொடுகாங்குகிறவண்ணமாக என் இருதயம்

உம்மை கோக்குகிறது. உமது சரீரமெங்கும் இரத்தம் ஒழுகிதைப் பார்க்கிறேன். இது என் பாவம் செய்த வேல்தான். உம்முடைய காயத்தில் என் பாவங்களின் பருமனைக் காண்கிறேன். உம்முடைய வேதனைகள் துக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் நான் சரியானபடி உணர்ந்து என் பாவங்களைப் பகைக்கிறேன்.

ஆ நேசமே! உன்னத நேசமே! நான் நீசன், நீசன், நீசன்! ஆமென்.

ஞான உணர்ச்சி.

இப்போ, தங்கள் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாப்பப்படாமல் மாத்த எத்தனையோ ஆசிரிமாக்கள் இப்போது நரகவேதனையை அனுபவிக்கிறது! அநேக ஆத்துமாக்கள் என்னைவிடக் குறைந்த தொகையுள்ள பாவங்களைச் செய்தாலும் மனத்திரும்பாமல் மரித்ததால் நித்திய துக்கத்தை அடைந்து வாழைப்படுகிறதே! அவ்வளவு பெரிய பாவியாகிய என்னை இதுவளையும் உயிரோடு வைத்திருப்பது என் பிதாவின் தயவல்லவா? நான் மனத்திரும்பப் படுவெனமென்று விரும்பியல்லவோ தேவன் என்மேல் இவ்வளவு விசேஷ தயவு பாராட்டியிருக்கிறார்!

நான் பாவம் செய்யமுன் மோட்சம் என் வீடாகவும், “கந்தரமாகவும், என் சொந்தநாடாகவுமிருந்து; பாவம் செய்த போழுதல், கியோ என் வாழ்வையெல்லாம் இழந்தேன்! பாவபாசத்தால் இயேசுவின்மேலுள்ள பாசம் அழிந்துப்பாயிற்று! தூதர்துணையையும் இழந்தேன்! பிதாவே உமக்கு விசுவாசமாக நான் பாவம் செய்யவில்லையானால், அல்லது பாவத்தை ஜெயித்துவிட்டேனானால் எவ்வளவு பாக்கியவானாயிருப்பேன்! இதோ கொலுக்குண்டு, துக்கம்பூண்டு, வெட்கம்போர்த்து உமது பாதத்தில் விழுக்கிறேன். உமது பாதத்தால் என்னை உத்தத்தாலும் சரி, உமது பாசத்தால் எனக்கு மன்னித்தாலும் சரி, நீர் மன்னிக்கக் கிருபை மிகுந்தவர். நீர் சாகிறவீனுடைய சாவை விரும்பாதவர்; நான் மனத்திரும்பிப் பிழைப்பதை அதிகமாய் விரும்புகிறேன்.

இதோ நான் மனத்திரும்புகிறேன்!

நீர் என் மனத்தைத் திருப்பியருளும்!

என் பாவங்களைப் பகைக்கிறேன்,

தேவா, பாவி என்னைப் பச்சியாதேயும்!

கீத உணர்ச்சி.

1. "தேவனே; நான் எத்தனை 3. "நெஞ்சு என்னைக்குத்தாவே பாவ பதகங்களை துன்பம் துயர் மிஞ்சவே செய்து வந்தேன் என்பதை ஆவியும் கலங்கிற்று உணர்ந்தும், என் கரத்தரே." கண்ணீர்ப்பாய்ச்சலாயிற்று."
2. "கியோ நான் மா பாவ 4. "கெட்டகம் கொண்ட அடித்தால் யேன் கெட்டுப்போயிருக்கையால் துக்கமுள்ளோனாய் வந்தேன் என்றும் வாடி கோடுமேன் சுவாமி என்னை மாவும் துக்கத்தால் கலங்கிறேன்." தேற்றி மன்னித்தருளும்."

IV. விண்ணப்பக் கொடுத்து.

1. பிதாவே, நான் பழைய கெட்ட குமாரனாகிய சகோதரன் (தரி.) தகப்பனே ஏழைக்கு விரோதமாகப் பாவம் செய்தேன். இனிமேல் உம்முடைய குமாரன் என்று சொல்லிப் படுவதற்கு நான் பாத்திரனல்ல.
2. கண்ணுமற்போன ஆட்டைப்போல வழிதப்பினேன்; உம தடியாணத்தேடும்; உன் உமது கற்பனைகளை மறந்துபோக வில்லை.
3. ஆண்டவரே, அடியேனை நியாயத்திற்குப் பிரவேசியா தேயும்; உமது கீற்றையினிமித்தம் என்னை ஆதரித்தருளும்.
4. கர்த்தாவே, என்னைச் சோதித்து, என் இருதயத்தை ஆராய்ந்தருளும். என்னைப் பாவ வழியிலிருந்து விலக்கி பரிசுத்தவழியிலே நடத்தியருளும்.
5. பிதாவே, எப்பொழுதும் இரக்கமாயிருக்கிறது உமக்கு லட்சணம்! பாவங்களை மன்னிக்கிறது உமக்கே உரியது. என்னைத் தயவால் சந்தித்து, அன்பால் அணைத்து என் பாவங்களை லல்லாவற்றையும் மன்னித்தருளும்.
6. இயேசுவே, ஆத்தம வைத்தியரே, ஜீவாதிபதியே, உம்பி டத்தில் என் பாவங்களை அறிக்கையிடுகிறேன். என்னைச் குணமாக்கும் கர்த்தாவே; என் எலும்புகள் நடுங்குகிறது.

என் ஆத்தமாவின் கோயைக் குணமாக்கும். இரக்கமும், மன் உருக்கமும், நீடிய சாந்தமுமுள்ள தயாநிதியே, என் பாவங்களை மன்னியும்; என் இரட்சகராகிய இயேசுவே மன்னியும்.

7. பரிசுத்த ஆவியே கீர் எல்லா இருதயங்களையும், எல்லா விருப்பங்களையும், எல்லா இரக்கியங்களையும் அறிந்திருக்கிறீர்; உம்மால் எங்கள் ஆவி ஜீவனையும் பெலனையும் அடைகிறது. என் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டு, என் வேண்டதிலே ஏற்றுக் கொண்டு எனக்குச் சந்தோஷமும் சமாதானமுமான உத்தவை அருளிச்செய்யும்.

8. ஒரு பாவியும் கெட்டுப்போகாமல் எல்லாரும் மனம் திரும்பிப் பிழைப்பதையே விரும்புகிற பரம தகப்பனே, நான் உமது கோபத்தால் அழிந்து உமது உக்கிரத்தால் சிதைந்து போகாதுபடி, எனக்கு மெய் மனஸ்தாபத்தையும், மெய்யான மனத்திரும்புதலையும் கட்டளையிட்டருளும்.

9. கியோ நான் என் பாவத்தால் எவ்வளவு நிர்ப்பாச்சியானாகி விட்டேன்! தயவுசெய்து தகப்பனே, என்பேரில் பரிதாபமாகி, இயேசுவினிமித்தம் என் குற்றங்களை மன்னியும்.

10. கர்த்தாவே உமது கண்களுக்கு என் அந்தரங்க பாவங்களை சொல்லு தெரிந்திருக்கிறது. பிரதான பாவியாகிய என்மேல் திரளாக உமது தயவு தங்குவதாக. இல்லாவிட்டால் நான் அழிந்துபோவேன்.

11. பிதாவே, என்னிலுள்ள எல்லாப்பாவங்களையும் கீர் அறிந்திருக்கிறீர். என் பாவங்கள் அகேசத்தை நான் மறந்து போனேன்; தேவரீர் மறக்கவில்லை. என் மத்தியஸ்தரும் மீட்பருமான இயேசுவே எனக்கும் என் பிதாவுக்கும் இடையில் வந்து, நான் அழிந்துபோகாதுபடி என்க்காக வழக்காயி, மன்னாடி என்மேல் பாவமன்னிப்பைப் கூறும்.

V. பாவ மன்னிப்பு வாசகங்கள்.

வேதம்.

(1) "உங்கள் பாவங்கள் சிவெரென்றிருந்தாலும் உறைந்த மழையைப்போல் வெண்மையாகும், அவைகள் இரத்தாம்பரசு வெப்பாயிருந்தாலும் பஞ்சுசுப்போலாகும்." (ஏசா. 1. 18.)

தி ய ன ம் .

இரட்சகர் என் ஒரு இரத்தாம்பரப் பாவியாயிருக்கிறேன்; என் னும் பாவமும் கரும் பாவமுமாகிய இரட்டைச் சாய மெனின் பாவியாய் உமது இரத்தத்தால் என்னைக் கழுவியருளும். பஞ்சம்பாசனமாகிய என்னை உமது இரத்தத்தால் பஞ்சுபோல வெண்மையாகியருளும்.

வே த ம் .

(5) “உன் பாவங்களை என்னைச் சங்கடப்படுத்தி, உன் அழகினால் என்னை வருத்தப்படுத்தினாய். நான் காணேன் உன் மீதல்களை என் மீதல்களே கொலைத்துப்போடுகிறேன். உன் பாவங்களை கிணையாமலுயிருப்பேன். (சொ. 43. 24, 25.)

தி ய ன ம் .

நீர் உமக்குண்டாக்கின் எல்லாச் சங்கடங்களையும் மன்னி ஏழும், பிராவே உமக்குச் செய்த வருத்தங்களையெல்லாம் பொறுத்த கொள்ளுகமையா! என்னிமித்தம் எனக்கு மன்னிப்பே இல்லை. உமது கீழித்தமே எனக்கு மன்னிப்புண்டே. என்னைக் கண்டிப்போமென்றமில்லை; உம்மால் பிரத்தியா என்னைக் கண்டிப்போமே. நான் குணப்படுமெனும் என் பாவம், உமது குணத்தக்கு முன் நய எழுத்தால் எழுதப்பட்டிருந்தது, குணப்பட்டுப்போது அதை உமது குமாரனுடைய இரத்தத்தால் கழவி அழித்தக் குணத்துப்போடுகிறீர்.

“உன் பாவங்களை கிணையாமலுயிருப்பேன்” என்று சொல்வது எவ்வளவு தயாளம். அதற்காக உமக்கு ஸ்தோத்திரம்! நீதான் என் அனைவரின் தினம்தோறும் கிணைவுகூர்ந்து வரும் படி என் இருதயத்?லே அவைகளை எழுதியருளும்.

வே த ம் .

(3) “உன் மீதல்களை மேலதையப்போலவும், உன் பாவங்களை காட்டுத்தையப்போலவும் அசுத்திலிட்டேன். என்னிடத்தில் திருப்பி, என் உன்னை மீட்டுக்கொண்டேன்; பயப்படாதே உன்னை மீட்டுக்கொண்டேன்; நீ என்னுடையவன்.” (சொ. 44. 22; 43. 1.)

தி ய ன ம் .

வெண்மேகங்களும், காம்புகளும் காற்றினால் அடிபட்டு அசைந்துபோகிறதை என் என்னம்போதெல்லாம் இந்த

தயவான வாக்குத்தத்தத்தை நான் நினைவுகூர்ந்து உம்மை ஸ்தோத்திரிப்பேனாக. என்னை மீட்டுக்கொண்ட இயேசுவே, உம்மிடத்தில் என்னைத் திருப்பியருளும், அப்பொழுது நான் திரும்புவேன். “நீ என்னுடையவன்” என்று நீர் சொந்தம் பாராட்டிப் பேச எனக்குக் கிடைத்த சலுகியமே போதும். இன்றுமுதல்,

நீர் என்னுடையவர்
நான் உம்முடையவன்
என்னை மீட்டுக்கொண்டார்.

வே த ம் .

(4) “மகனே உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டன.” “பூமியிலே பாவங்களை மன்னிக்க மனுஷகுமாரனுக்கு அதிகாரம் உண்டென்பதை நீங்கள் அறியவேண்டும்.” (பரி. மாற். 2. 5, 10.)

தி ய ன ம் .

நீர் என் பாவங்களை மன்னிக்குமுன்னே என்னை மகன் எனக்கு அழக்கிறது எவ்வளவு தயாளம். பாவமன்னிப்பை நீரும் பாவ இயேசுவுக்கு மகளும்! அல்லேவோயா! இந்த இன முகைய நான் இழந்துபோகாதபடி பாதுகாத்துக்கொள்வேனாக. பாவமன்னிப்பின் அதிகாரத்தோடு, எழு குத்துவிளக்குகளின் மத்தியிலே நிலையங்கிதிரித்து பொற்கச்சை கட்டியிருந்த மனுஷகுமாரனுக் கொப்பானவராய் விளங்கின தேவருமாரனே, இதோ பாவபாரத்தால் இளைத்து கொந்தபோய் உமது கிருபாசனத்தண்டை சாஷ்டாங்கமாகக் கிடக்கும் அடியேன் மேல் பாவவிமோசன வாசகம் கூறுவிராக!!

இயேசு. “மகனே, உன் பாவங்கள்
உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டன.”
பாவி. ஆமென்.

வே த ம் .

(5) “நான் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் திருத்தினேன்; நீபோ; இனிப் பாவம் செய்யாதே.” (யோவா. 8. 11.)

தி ய ன ம் .

ஆக்கினைக்குள்ளான என்னை ஆக்கினை செய்ய அதிகாரமுடைய இயேசு, “என் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் திருத்தினேன்” என்று சொன்னால் அப்பால் என்மேல் ஆக்கினைத்

சீப்புக் உற, ஒருவருமில்லை. பரிசுத்தமுள்ள தேவனும் என் மேல் தமது ஆக்கினைவைக் உறமாட்டார். தேவன் என் பாவத்தினியித்தம் ஆக்கினை செலுத்தும்படி என்னைப் பின் தொடர்ந்துவந்தால், என் இயேசு எனக்கும் தேவனுக்கும் 12 மீயில் குறுக்கிட்டு, அவன் ஆக்கினையினத்தையும் நான் சகித் தாகத்தி; நீ அவனைத் தொடருவானேன்? அவன் என்னுடை பவன்; நான் அவனை மீட்டுக்கொண்டேன் என்று பிதாவைத் தடுத்து என்னைத் தமது இரட்சிப்பின் செட்டைகளால் மூடு வாள்.

அவர் தாமும் என்னை ஆக்கினைக்குட்படுத்தமாட்டார். ஏனெனில் அவரே என் இரட்சகரென்று விசுவாசிக்கிறேன். விசுவாசியாதலினால் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்.

எனக்காக ஆக்கினையடைந்து, என் ஆக்கினைகளை மாற்றின சேச இயேசு, "நீ போ இனிப் பாவம் செய்யாதே" என்று எச் சிக்கிறார். இந்த எச்சரிப்பானது, நான் ஆக்கினைக்குத் தப்பி னாலும், இன்னும் பயபத்தியோடு ஜீவிக்கவேண்டியவனாயிருக் கிறேன் என்பதை எனக்கு உணர்த்துகிறது.

இவ்வளவு அன்புள்ள சிநேகிதனை எந்தக் கண்டத்திலாவது, தோத்திராவது, காட்டிலாவது, நகரத்திலாவது, பட்டியிலாவது, பாதையிலாவது நான் கண்டதேயில்லை. நான் கையும் களவுமாகப் பிடிக்கப்பட்ட குற்றவாளியானாலும், அவனை விசுவாசித்த சேசிக்கிறது மெய்யானால் அவர் என் பாவங்களை மன்னித்துவிடுகிறார்.

சிநேகிதனே நீ திருவிருந்து மண்டபத்தில் உட்காருமுன் உன் ஆயிவைச் சுத்திகரித்துக்கொள்ளும்படி முதலாவது உன் பாவங்களைப் பரிசீலித்தனை செய்யவும், அவைகளின் தன்மை கைய நீ உணர்ந்த விண்ணப்பம் செய்யவும் அப்பால் தேவன் பாவமன்னிப்பைக் கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கிறார் என்று பல தேவவாக்கியங் னால் அறிந்துகொள்ளவும் செய்தோம். இப் போது நீ பச்சாநாபத்தால் நிறைந்தவனாய் உன் சுயநீதி, சுய லைம், சுயபக்தி ஆகிய அழுக்கு வஸ்திரங்களைக் களைத்துவிட்டு, உன்னுடைய பாவ சிருவாணத்தை உணர்ந்தவனாய் உன்னைத் தாழ்த்தி பாவ அறிக்கை ஆகிய உப்புஜலத்தை சற்று குடித்து, சவக்கடலில் சற்றேரம் ஸ்நானம் செய்வாயாக.

VI. பாவ உணர்வு.

உப்புஜல பானம்.

1. நீ செய்த பாவங்கள் இன்னதென்றும், இன்ன செய்தாயென்றும் ஞாபகப்பண்ணு.
2. நீ செய்த பாவம் பரிசுத்தமும், சீரியமுள்ள சீரோதமானதென்றும், உன் உட்கரத்த தமது பாவம் பட்சிப்பத சிபாயம் என்று உன்னைத் தடுக்க.
3. நீ செய்த பாவம் அன்புமிகுந்த பரிசுத்த சீரோதமானதென்றும், உன் பரம பிதாவைக் கனவிலக்கித்தவிட்டதென்றும், தக்கத்தோடு உணர்ந்த வியாருலப்படுவாயாக.
4. உன் பாவங்களுக்கிடையில், தேவன் உனக்கும் உன் குடும்பத்திற்கும் செய்திருக்கிற பல தயவுகளை நினைத்து, அவை களுக்கு எதிராக நீ செய்த அக்கிரமங்களைத் தியானித்த பெரு மூச்சுவிட்டு நுகுனரித்து வெட்கப்படுவாயாக.
5. உன் பாவங்களை உலகத்திலுள்ள பற்றர் எவ்வளவாய் அழகுருக்கிறார்களென்றும், உன் பாவங்களுக்கெல்லாம் வெளித் துக் தெரியுமானால் உன்னை எப்படி மதிப்பார்களென்றும், அவைகளை தேவன் மூடியிருக்கிறது உன் மேலிருக்கிற அவரு டைய பெரிய தயாவென்றும் கவனித்த பச்சாநாயப்படுவாயாக.
6. எப்படியும் நீ உன் பாவ உணர்ச்சியால் கண்ணீர்விட்டு, அந்தக் கண்ணீரின் ருசியை ருசித்த உப்புஜலபானம் செய்தால் கவலது. வியாதி வந்தால் அழுதருயே! அழு வந்தால் அழு திருயே. பின்னை அவ்வது மனைவி தெந்தால் எவ்வளவு கண்ணீர் குடிக்கிறாய்! உன் பாவத்தை உணர்ந்த ஒரு மெய்தே வண்ணீர் சித்தவேண்டாமா? அப்படி உன் பாவத்தக்கை நீ கண்ணீர் சித்த அவசியமில்லாத அற்ப பாவியாக இருக்கிறாயோ? ஆ, நான் பாவிகளில் பிரதானமானவன் எவ்வது என்ன வாயாக. அப்படியே அறிக்கையிலாவாக.

சவக்கடல் ஸ்நானம்.

51-ம் சங்கீதம்.

தேவனே, உமது சிருவையின்படி எனக்கு இரங்கும், உமது மிகுந்த இரக்கங்களின்படி என் தீவிதிகள் நீக்க என்னைத்

சத்திகரியும்; என் அக்ரமம் நீக்க என்னை முற்றிலும் கழுவி என் பாகவற் என்னைச் சத்திகரியும். என் மிதுதல்களை நான் அறிக்கிறுக்கிறேன்; என் பாகவம் எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக நிற்றிறது. தேவரீர் ஒருவருக்கே விரோதமாக நான் பாகவ்ருசெய்து, உமது கண்களுக்கு முன்பாகப் பொல்லாப் பாணதைச் செய்கிறேன். நீர் பேசும்போது உமது நீதி விளங்கவும், நீர் கியாயம் தீர்க்கும்போது உமது பரிசுத்தம் விளங்கவும் இதை அறிக்கையிடுகிறேன். இதோ, நான் துர்க்குணத்தில் உருவானேன், என் தாய் என்னைப் பாவத்திலே கர்ப்பம் தரித்தாள். இதோ, உண்ணத்தில் உண்மையிருக்க விரும்புகிறீர்; அத்தகரணத்தில் ஞானத்தை எனக்குத் தெரியப்படுத்துவீர். நீர் என்னை ஈசோப்பால் சத்திகரியும், அப்பொழுது நான் சத்தமாவேன்; என்னைக் கழுவியருளும், அப்பொழுது நான் உறைந்த மழையிலும் வெண்மையாவேன். நான் சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் கேட்கும்படிச் செய்யும், நான் சந்தோஷம் கொறுக்கென எலும்புகள் களிகூறும். என் பாவங்களைப் பாராத் படிக்கு நீர் உமது முகத்தை மறைத்து, என் அக்ரமங்களை எல்லாம் நீக்கியருளும். தேவனே, சத்த இருந்தபிறகு என்னிலே இருந்தடியும்; நிலவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே நிறுப்பியும். உமது ஈழுதத்தைவிட்டு என்னைத் தள்ளாமலும், உமது பரிசுத்த ஆவியை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளாமலும் மீறும். உமது இரட்சணயத்தின் சந்தோஷத்தைத் திரும்பவும் எனக்குத் தந்து, உற்சாகமான ஆவி என்னைத் தாக்கும்படிச் செய்யும். தேவனே பலியை நீர் விரும்புகிறதில்லை, விரும்பினால் செலுத்தவேன்; தனபலியும் உமக்குப் பிரியமான தல்வ. தேவனுக்கேற்கும் பலிகள் கொறுக்குண்ட ஆவிதான்; தேவனே, கொறுக்குண்டதும் நருக்குண்டதமான இருதயத்தை நீர் புறக்கணியீர். ஈயோனுக்கு உமது பிரியத்தின்படி கன்மை செய்யும்; எருசலேமின் மதில்களைக் கட்டுவீராக. அப்பொழுது தனபுதியும், சர்வாத் தனபலியுமாகிய நீதியின் பலிகளில் பிரியப்படுவீர்; அப்பொழுது உமது பீடத்தின்மேல் காண்களைப் பலியிடுவார்கள்.

வேறு. (6-ம் சந்தேம்.)

கர்த்தாவே, உம்முடைய கோபத்திலே என்னைக் கடிந்து கொள்ளாதேயும், உம்முடைய உக்கிரத்திலே என்னைத் தண்டிப்பாதேயும். என்மேல் இரக்கமாயிரும்; கர்த்தாவே, நான் பெலனாற்றப்போனேன்; (என்னைக் குணமாகும்; கர்த்தாவே, என்

எலும்புகள் நடுங்குகிறது. என் ஆத்தமா மிகவும் வியாசுலப்படுகிறது; கர்த்தாவே, எதுவனாக்கும் இரக்காதிருப்பீர். திரும்பும் கர்த்தாவே, என் ஆத்தமாவை விடீயும்; உம்முடைய கிருபையினிபித்தம் என்னை இரட்சியும், மரணத்தில் உம்மை நினைவுகூருவதில்லை; பாதாளத்தில் உம்மைத் துதிப்பவன் யார்? என் பெருமூச்சினால் இளைத்துப்போனேன், இராமுருவதும் என் கண்ணீரால் என் பிடுக்கையை மிகவும் சுரமாக்கி, என் கட்டிலை நனைக்கிறேன். துயரத்தினால் என் கண்கள் குழிவிழுந்தபோயிற்று, என் சத்தருக்கள் அனைவர் கீமீத்தமும் மங்கிப்போயிற்று. அக்கிரமக்காரரே, நீக்கமெல்லாரும் என்னை விட்டு அகன்றுபோங்கள்; கர்த்தர் என் அழகையின் சந்தத்தைக் கேட்டார். கர்த்தர் என் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டார்; கர்த்தர் என் நெய்பத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவார். என் பசைஞர் எல்லாரும் வெட்கி மிகவும் கலங்கிப்போவார்கள்; அவர்கள் பின்னாகத் திரும்பி சமூகியிலே வெட்கப்படுவார்கள்.

வேறு. (35-ம் சந்தேம்.)

கர்த்தாவே, உம்முடைய கோபத்தில் என்னைக் கடிந்து கொள்ளாதேயும்; உம்முடைய உக்கிரத்தில் என்னைத் தண்டிப்பாதேயும். உம்முடைய அம்புகள் எனக்குள்ளே தைத்திருக்கிறது. உமது கை என்னை இருத்துகிறது. உமது கோபத்தினால் என் மாமிசத்தில் ஆரோக்கியமில்லை; என் பாகத்தினால் என் எலும்புகளில் சவுக்கியமில்லை. என் அக்ரமங்கள் என் நிலைக்குமேலாகப் பெருகிற்று, அவைகள் பாரச்சுமையைப் போல் என்னால் தாங்கக்கூடாத பாரமாயிற்று. என் மதிக்கேட்குமிருந்தம் என் புண்கள் அழுதி காற்றமெடுத்தது. நான் வேதனைப்பட்டு ஒடுக்கினேன்; நான்முழுதும் துக்கப்பட்டுத் திரிகிறேன். என் குடல்கள் எரிபத்தமாய் எரிகிறது; என் மாம்சத்தில் ஆரோக்கியமில்லை. நான் வெலுற்றுப்போய், மிகவும் கொறுக்கப்பட்டேன். என் இருதயத்தின் கொந்தளிப்பு இரால் சுதறுகிறேன். ஆண்டவனே, என் வக்கெடுல்லாம் உமக்கு முன்பாக இருக்கிறது. என் தவிப்பு உமக்கு மிகுந்தவாயிருக்க வில்லை. என் உள்ளம் குழம்பி அலைகிறது; என் பெலன் என்னைவிட்டு விலகி, என் கண்களின் ஒளிமுதலாய் தில்லாமல் போயிற்று. என் சிகேகிதரும் என் தோழரும் என் வாயைக் கண்டு விலகுகிறார்கள். என் இனத்தாரும் துரத்திலே கிற்பிறார்கள். என் பிராணனை வாங்குத் தேடுகிறவர்கள் எனக்குக் கண்ணிகளை வைக்கிறார்கள்; எனக்குப் பொல்லாக்கு தேடி

கிறவர்கள் கேடானவைகளைப் பேசி, நான்முழுதும் வஞ்சனை
களை யோசிக்குறார்கள். கர்த்தாவே, உமக்குக் காத்திருக்கிறேன்;
என் தேவனாகிய ஆண்டவரே, நீர் மறுஉத்தரவு கொடுப்பீர்.
நான் தடுமாறிவிழ வதுவாயிருக்கிறேன்; என் துக்கம் நப்பொ
ழுதம் என் முன்பாக இருக்கிறது. என் அக்கிரமத்தை நான்
அறிக்கையிட்டு, என் பாவத்தினிமித்தம் விசாரப்படுகிறேன்.
கர்த்தாவே, என்னைக் கைவிடாதேயும்; என் தேவனே, எனக்
குத் தூரமாயிராதேயும். என் இரட்சிப்பாகிய ஆண்டவரே,
எனக்குச் சகாயம் செய்யத் தீவிரியும்.

வேறு. (130-ம் சந்திதம்.)

கர்த்தாவே, ஆழங்களிலிருந்து உம்மை நோக்கிக் கூப்பிடு
கிறேன். ஆண்டவரே, என் சத்தத்தைக் கேளும். என் விண்ணப்
பங்களின் சத்தத்துக்கு உமது செவிகள் கவனித்திருப்பதாக
கர்த்தாவே, நீர் அக்கிரமங்களைக் கவனித்திருப்பீராகுமல் யா.
கிலகிற்பான், ஆண்டவரே! உமக்குப் பயப்படுப்பாடிக்கு உம்ம
டத்தில் மன்னிப்பு உண்டு. காத்தருக்குக் காத்திருக்கிறேன்.
என் ஆத்துமா காத்திருக்கிறது; அவருடைய வார்த்தையை
கம்பியிருக்கிறேன். எப்பொழுது விடியுமென்று விடியற்காலக்
துக்குக் காத்திருக்கிற சாமக்காரரைப்பார்க்கிலும், அதிகமாய்
என் ஆத்துமா ஆண்டவருக்குக் காத்திருக்கிறது. (ஏனெனில்)
கர்த்தரிடத்தில் இருபையும், அவரிடத்தில் திரளான மீட்பும்
உண்டு. அவர் இஸ்ரவேலை அதின் சகல அக்கிரமங்களி
ன்றும் மீட்டுக்கொள்வார்.

வேறு. (113-ம் சந்திதம்.)

கர்த்தாவே, என் ஜெபத்தைக் கேளும்; என் விண்ணப்பங்க
ளுக்குச் செவிகொடும். ஜெபனுள்ள ஒருவனும் உமக்குமுன்
பாக நீதிமான் அல்லாததினாலே, அடியேனை நியாயத்திற்குப்
பிரவேசியாட்டேயும். என் ஆவி என்னில் நியங்குகிறது; என்
இருதயம் எனக்குள் சோர்ந்துபோகிறது. என் கைகளை உமக்கு
நோக விரிக்கிறேன்; வறண்ட நிலத்தைப்போல் என் அக்
துமா உம்மேல் தாசமாயிருக்கிறது. கர்த்தாவே, சிக்குமாய்
எனக்குச் செவிகொடும், என் ஆவி தொய்ந்துபோகிறது; நான்
குழியில் இறங்குகிறவர்களுக்கு ஒப்பாகாதபடிக்கு உமது
முகத்தை எனக்கு மறைத்தேயும். உம்மிடத்தில் என் ஆத்து
மாவை உயர்த்துகிறேன். கர்த்தாவே, உம்மைப் புகலிடமா

கக் கொள்ளுகிறேன். நீரே என் தேவன்; உம்முடைய நல்ல
ஆவி என்னைச் செம்மையான பாதையிலே நடத்துவாராக.

வேறு.

கர்த்தாவே, என் அக்கிரமம் மன்னிக்கப்படாதபடி பெரிதா
யிருக்கிறது. (ஆதி. 4. 13.)

என் அக்கிரமங்களும் பாவங்களும் எத்தனை? என் மீறுதலே
யும் என் பாவத்தையும் எனக்கு உணர்த்தும். (யோபு, 13. 23.)

என் பாவத்தின்மேல்லவோ கவனமாயிருக்கிறீர்; என் மீறு
தல் ஒரு கட்டாகக் கட்டப்பட்டு முத்தினை போடப்பட்டிருக்
கிறது. என் அக்கிரமத்தை ஒருமிக்கச் சேர்த்தீர். (யோபு, 14.
16, 17.)

நான் பாவம்செய்து, அக்கிரமக்காரனாயிருந்து, தன்மார்க்க
மாய் நடந்து, கலகம்பண்ணி உம்முடைய கற்பனைகளையும்,
உம்முடைய நியாயங்களையும் விட்டு அகன்றுபோனேன். (தாளி.
9. 5.)

கர்த்தாவே, என் அக்கிரமம் பெரியது; உம்முடைய காமத்தி
னிமித்தம் அதை மன்னித்தருளும். (சங். 25. 31.)

என் அக்கிரமத்தினாலே என் பெலன் குறைந்து, என் ஏழம்
புகழ் உலர்ந்துபோயிற்று. (சங். 31. 10.)

தேவனே, பாவியாகிய என்மேல் கிருபையாயிரும். (ஓக்.
18. 13.)

பாவினை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார்.
அவர்களில் பிரதான பாவி நான். (1 தீமோ. 1. 15.)

நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான். இந்த மனம் சரித்திரினின்று
யார் என்னை விடுதலையாக்குவார்? (ரோ. 7. 14.)

VII. பாவ அறிக்கை.

முன்சொல்லிய பிரகாரம் உன் பாவங்களை நன்றாய்
நினைவுகூர்ந்து, அவைகளுக்காக மன்னதாப்பப்பட்டு, அவை
களை வெறுக்கும் எண்ணத்தை உறுதிப்படுத்திப் பின்வரும்
பாவ அறிக்கையின் மாதிரிப்படி உன்பாவங்களை அறிக்கை
யிட்டுப் புலம்புவாயாக.

அறிக்கை. (மாதிரி.)

சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே, பரிசுத்தமும், மகத்துவமும் பொருந்திய உமக்கு முன்பாக முழங்காலான்றி பாவ அறிக்கையிலெறி அடியேனை தயவாக நோக்கிப்பாரும். நான் அடிக்கடி என் நினைவிலால் [.....] முதலிய பாவங்களைச் செய்திருக்கிறேன். என வார்த்தையினால் [.....] முதலிய பாவங்களைச் செய்திருக்கிறேன். ிரியையினால் [.....] முதலிய பாவங்களைச் செய்திருக்கிறேன். தேவரினாலே [.....] நீதியுள்ள உக்கிர கோபாக்கினை என்மேல் வார்த்தையினால் நியாயமாயிருக்கிறது. நான் உமது திவ்விய சமூகத்துக்கு விரோதமாய் அகங்கரித்துச் செய்த எல்லாவகையான பாவங்களையும், அக்கிரமங்களையும் கினைத்து, வேதனைப்பட்டு, முழு மனதோடு துக்கப்படுகிறேன். என் பாவங்கள் என் மனதில் மெக்க இயலாத பாரமாயிருக்கிறது. என் பாவ அறிக்கையால், அந்தபாரத்தை உமது பாதத்தண்டை இறக்குகிறேன். மிருந்த இரக்கமுள்ள பிதாவே எனக்கு இறங்கும். என் பாவங்கள் அனைத்தையும் உமது குமாரனும், என் இரட்சகருமாகிய இயேசுமீறிவினியிந்தம் எனக்கு மன்னியும், இனி நான் பாவம் செய்யாதபடி உமது பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு என்னைப் பரிசுத்த வழியிலே நடத்தியருளும். இயேசுமீறிஸ் துவின் பாடுகளைப் பார்த்து நான் செய்யும் பாவ அறிக்கையை அங்கீகரித்து, எனக்குப் பாவ மன்னிப்பைத் தாரும் பிதாவே, ஆமென்.

வேறு. (மாதிரி.)

பரிசுத்தமும் பிதாவே! உமது பிரமாணங்களை மீறி, அடிக்கடி பலவகையான பாவங்களைச் செய்துவந்திருக்கிறேன். [உன் குரபத்தில்வரும் பாவங்களையெல்லாம் வரிசையாய் அறிவி.] நான் போகிற பிறதானமானவன். எனக்கு மிகுதின பாவ இவ்வளவுகூட இருக்கமாட்டான். என்னைப்போல பாவத்தை நிறைமையாயும், அலங்காரமாயும் செய்த பாவ வேறொரு வருமிருக்கமாட்டான். பாவம் தெரியாத அநேகர் என்னால் பாவத்தைப் படித்தாக்கொண்டதுமுண்டு. ஐயோ நான் கிரிப்பாகியமான பாவ. உமது கோபத்துக்கும், தண்டனைக்கும் நான் இவ்வளவுதான் தப்பினது உமது தயவையன்றி வேறல்ல. இப்பொழுது நான் அறிக்கையிட்ட எல்லா பாவங்களையும், நான் மறந்தபோன எல்லாப் பாவங்களையும் இயேசு

கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் மீட்டம் தயவாய் மன்னித்தருளும். பாவச் சுமையினாலே சஞ்சலப்பட்டுத் தவிக்கிற என்னை ஏற்றுக் கொண்டு ஆறுதல்செய்யும். எப்பொழுதும் இரக்கமாயிருக்கிறது உமக்கு லட்சணம். பாவங்களை மன்னிக்கிறது உமக்கே உரியது. அற்பமண்ணும், நீசப்பூச்சுமாகிய அடியேனை நியாயத்திற்குப் பிரவேசியாதேயும். என் அக்கிரமத்தைத் தாழ்மையாய் அறிக்கையிட்டி, பாவங்களுக்காக உன்மையாய் துக்கப்படுகிற என்னை உமது கோபத்தை விலக்கி நான் முறையில் உம்மைய எவற்றும் வாழ்த்திருக்கும்படி இயேசு நமது பரிசுத்த பார்த்து என் பாவங்களை மன்னியும் சுவாமி. ஆமென்.

வேறு. (மாதிரி.)

பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியாகிய திருவீச தேவனே! அடிக்கடி நான் உம்மை விசுவாசிப்பதிலும், உமக்குப் பயப்படுவதிலும், உம்மை நேசிப்பதிலும் குறைவுள்ளவனாயிருக்கிறேன். நான் உம்மைச் சரியாய் உணராதிருந்தமில்லை, ஸ்தோத்திரிக்கிறதமில்லை, உம்மில் நம்பியிருக்க வகைகொதுமில்லை. உம்மை நோக்கி ஜெபிக்கிறதமில்லை, உமது சமூகத்தையும் வசனத்தையும் கணப்படுத்துகிறதமில்லை. உமக்கு வழியம் செய்கிறதமில்லை.

நான் உம்மையாவது நிறையாவது என்னைப்போல் நேசிக்கிறதமில்லை. என் பெற்றோரைப்பற்றிய கவலையை நான் வகைவில்லை. என் எஜமான்கள், எனக்கு முதியோர், என் ஆத்தமமேய்ப்பர் முதலியவர்களுக்குச் சரியான கணத்தைக் கொடுக்கிறதமில்லை. வார்த்தையினாலும் செய்கையினாலும் [இன்னினினா] நஷ்டப்படுத்தியிருக்கிறேன். என்னிடத்தில் உண்மைத்தாழ்ச்சி, அநீதி, வர்மம், படை முதலிய பாவங்களுமுண்டு. என் கைகளால் அடித்தேன், களவும் செய்தேன்; என் நாவால் பொய்யும் தூஷணமும் பேசினேன்; என் கண்ணால் இச்சித்தேன். என் தேசத்தை மிதத்தோடும் அடக்கத்தோடும் கற்போடும் காக்கவில்லை. நான் வேலைக்குச் சோம்பி பிறர் பொருளைத் தின்று காலங்கழித்தேன். இன்னும் என்னிலுள்ள பாவங்களுக்குக் கணக்கில்லை. அவைகளெல்லாவற்றையும் நினைத்து வேதனைப்பட்டு, வெட்கத்தோடும் துக்கத்தோடும் உம்மிடத்தில் அறிக்கையிலெறி. திரியேச தேவனே என் பாவங்களை மன்னித்து என்னை உமக்குப் பிரியமானவனாகியருளும். ஆமென்.

கவனிப்பு.

உத்தம மனஸ்தாபத்தோடும், கண்ணீரோடும் உன் பாவங்
களைத்தெவனுக்கு முன்பாக அறிக்கையிட்ட பாவியே, நீ சற்று
நேரம் நல்குவிந்து, அல்லது சாஷ்டாங்கம்செய்து மவுன
திரயானத்திலிரு. அச்சமையத்தில் பின்வரும் சத்தியங்களை
உணர்ந்துகொள்.

“பாவிகளை இரட்சிக்க இயேசு உலகத்தில் வந்தார்.”
(19மோ. 1. 15.)

“பாவங்களை மன்னிக்க இயேசுவுக்கு அதிகாரமுண்டு.”
(லூக். 5. 24.)

பிராவே, என் பாவங்களை மன்னியும். (லூக். 11. 4.)

“மாமே, உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது.”
(மாற். 2. 5.)

“என் பாவங்களையெல்லாம் உமது முகத்துக்கு முன்பாக
அறிந்துவிட்டீர்.” (ஏசா. 88. 17.)

VIII. ஸ்தோத்திரம்.

பாவமன்னிப்பின் நிச்சயத்தை உணர்ந்த பாவியே இப்
பொழுது நீ உன் நிலையை நிமிர்ந்திப் பின்வரும் ஸ்தோத்திர
த்தைச் சொல்லுவாயாக.

“என் ஆத்தமாவே, கர்த்தனா ஸ்தோத்திரி; என் முழு
உன்னமே, அருடைய பரிசுத்த நாமத்தை ஸ்தோத்திரி; என்
ஆத்தமாவே, கர்த்தனா ஸ்தோத்திரி; அவர் செய்த சகல
உபகாரங்களையும் மறவாதே. நீயே உன் அக்கிரமங்களை
யெல்லாம் மன்னித்து, உன் கோய்களையெல்லாம் ருணமாச்சி,
உன் பிராணனை அழிவுக்கு விலக்கிமீட்டு, உன்னைக் கிருபை
யினாலும் இரக்கங்களினாலும் முடிசூட்டி, நன்மையினால் உன்
வாழைத் திருப்பதியாக்குகிறார்.” (சங். 103. 1-5.)

வேறு.

என்னிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, தம்முடைய இரத்தத்தி
னாலே என்னுடைய பாவங்களற என்னைக் கழுவீ, தம்முடைய
பிதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாக என்னை இராசாவும் ஆசாரி
யனுமாகின்ற அவருக்கு மகிமையும் வல்லமையும் என்றென்
றைக்கும் உண்டாயிருப்பதாக. ஆமென். (வேளி. 1. 6.)

IX. ஞான உடுப்பு அறை.

பாவ உணர்வால், பாவ அறிக்கைசெய்து, உன் ஆத்தமா
வைக் கழுவின் சகோதரனே, இனிமேல் நீ தூத்து அலங்கரித்
துக்கொள்ளவேண்டிய ஆடையாபாணங்களைப்பற்றி சில சாரி
யங்களை உணர்ந்துகொள். என்னெனில் உன்னை விடுத்துக்கு
அழைக்கிறவர் மகா பரிசுத்தமுள்ள தேவன் என்பதை நீ அறி
வாயாக. அவர் உனக்குப் பாராட்டும் தயவால் தனது பரிசுத்
தத்தை மறந்துபோகமாட்டார். நீயும் உனக்குப் பாராட்டப்
படுந் தயவை நினைத்து அசட்டையுள்ளவனாயிருக்கலாகாது. நீ
உன் பச்சாதாபத்தாலும் பாவ அறிக்கையாலும் உன்னுடைய
பன்மையமனுஷனாகிய கெட்ட சுபாபங்களைத்தையும் களைந்து
போட்டாயானால் பின்வரும் நற்குண நற்செய்கைகளால்
உன்னை அலங்கரிக்கவேண்டியது.

ஆகாள்வேர் இராஜாவின் கொலுமண் பத்தை கோக்கி
மொர்தெகாய் வந்தபோது, தன் வஸ்திரங்களைக் கிழித்து,
இரட்டு உடுத்தி, சாம்பல் போட்டுக்கொண்டு, சிலறி அரமனை
வாசல் முகப்பும்ட்டும் வந்தாலும், அப்படியிட்ட உடை
யோடு, அரமனை வாசலுக்குள் பிரவேசிக்க ஒருவனுக்கும்
உத்தரவில்லை யாதலால் எவ்வாறு ராணி அவனை உடுத்துவிக்கிற
தற்கு வஸ்திரங்களை அணிவித்தாள். நீ போகவேண்டிய
விருத்தி மண்டபமோ அறிந்தும் மேன்மை பொருந்தியது.
அதற்குமற்ற உடுப்புகளைத் தரித்துக்கொள்ளும்படி இந்தச்
சோலைக்குள்ளிருக்கும் உடுப்பு அறைக்குப் போகலாம் வா.

1. “நீதியைத் தரித்துக்கொண்டேன்; அது என் உடம்பாயி ருத்தது; என் கியாயம் எனக்குச் சான்றையும் பாகையுமாயி ருத்தது.” (யோபு, 29. 14.)

ஜெபத்தியானம்.

கர்த்தாவே, நீதியை எனக்கு உடையாகவும், கியாயத்தை எனக்குச் சான்றையாகவும் தந்தருளும்.

2. “துரிதச்சகனாக்கு இடமாக உடலைப் பேணுமலிருந்து, கர்த்தராகிய இயேசுவின் தரித்துக்கொண்டேன்.” (ரோம. 13. 14.)

ஜெபத்தியானம்.

கர்த்தாவே, நான் இவ்வுலகத்திலுள்ள பிரபுக்கள், தனவான் களைப்போல் கொடுக்காய் இருக்கவும் வாழவும் நாட்டில், என் இரட்சகராகிய இயேசு தமது உடலை எப்படி மிதத்தோடும், ஒழுக்கத்தோடும் நடத்திவந்தாரோ அதேமாதிரியைப் பின்பற்றி, மட்டாய்ப் புசித்து, மதுபானம் விலக்கி, கற்பால் காத்து ஜீவித் தும்படி கடாட்சம் செய்தருளும்.

3. “கர்த்தராகிய இயேசுவின் அன்புடையாளங்களை நான் என் சரீரத்தில் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.” (கலா. 6. 17.)

ஜெபத்தியானம்.

ஆண்டவரே, பரி. பவுல் கிறிஸ்துவின் காமத்தினிமித்தம் பட்டபாடுகளின் நினைவையும், காயங்களின் வடுக்களையும் விசேஷித்து ஜீவித்தாரென்று பார்க்கிறேன். நானும் அவர் கிமித்தம் நோரிடம் எல்லா நிகழ்களையும் அவமானங்களையும் அடிகளையும் காயங்களையும் பொறுமையோடு சகித்து, இரட்ச கராகிய இயேசுவின் அச்சுடையாளங்களை என் சரீரத்தில் தரித்திருக்கிறேன் என்று நானும் மென்மைபாராட்டிப் பேசத் தக்க தயவைத் தந்தருளும்.

4. “உங்கள் உள்ளத்திலே புதிதான ஆவியுள் சுவர் னாகி, மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் தேவனுடைய சாயலாகச் சிறுஷ்டிக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனைத் தரித்துக்கொண்டேன்.” (எபே. 4. 23, 24.)

ஜெபத்தியானம்.

பரிசுத்தமுள்ள பிதாவே, என்னுடைய பழைய கெட்ட சபாவங்களையெல்லாம் அழித்தி, புதிய சபாவங்களை உண்டாக்கி விருத்தியாக்கியருளும். என்னில் என்மைக்கேது வான புதிய மாறுதல் உண்டாயிருக்கிறதென்று நானும், என் றீட்டாரும், என் பந்துக்களும், என் ஊராரும் அறியும்படி இயேசுவின் குணத்துக்கேற்ற புதிய குணங்களை எனக்குத் தந்தருளும்.

5. “நீங்கள் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பரிசுத்த ரும் பிரியருமாய், உருக்கமான இரக்கத்தையும், நடவடையும், மனத்தாழமையையும், சாந்தஞ்சையும், நீடிய பொருமையையும், தரித்துக்கொள்ளுங்கள்.....கிறிஸ்து உங்களுக்கு மன்னித்தது போல, ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்..... பூரண சற்கு ணத்தின் கட்டாகிய அன்பைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள். தேவ சமர்தானம் உங்கள் இருதயங்களில் ஆளக்கடவது.....கிறிஸ்து வின் வசனம் உங்களுக்குள்ளே, சகல ஞானத்தோடும் பரிபூர ணமாக வாசமாயிருப்பதாக.....ஒருவருக்கொருவர் போதித்து புத்திசொல்லிக்கொண்டு, உங்கள் இருதயத்திலே கர்த்தரை பத்தி யுடன் பாடி.....எதைச் செய்தாலும், அதையெல்லாம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் காமத்தினாலே செய்து, அதன் மூன்னிலையாக பிதாவாகிய தேவனை நினைத்துபுதுங்கள்.” (கொலோ. 3. 12-17.)

ஜெபத்தியானம்.

ஆ! இந்தச் சிறந்த குணங்களில் எத்தனையோ எனக்கு இல்லை. என்னிடத்தில் இல்லாத.....குணங்களை கர்த்தாவே, எனக்குத் தந்தருளும்.

6. “பகலுக்குரியவர்களாகிய நாமோ கெளிந்தவர்களாயி ருந்து, விசுவாசம் அன்பு என்னும் மார்க்கவசத்தையும், இரட் திப்பின் நம்பிக்கையையும் தலைச்சீராவையும் தரித்துக்கொண் டிருக்கக்கடவோம்.” (1 கொ. 5. 8.)

ஜெபத்தியானம்.

மெய்யாகவே இந்த மார்க்கவசத்தோடும், தலைச்சீராவோ டும் நான் என் வீட்டிலிருக்கும்போதும், வெளியே நடக்கும் போதும் காணப்பட்டால் எவ்வளவு ஆச்சரியம் விளங்குவேன்.

இயேசுவே இவைகளை எனக்கு அணிந்துபாரும்! அப்போது நீரும் மகிழுமீர், நானும் மகிழுவேன். விசுவாசத்தை என் வலது மார்பிலும், அன்பை என் இடதுமார்பிலும், பெரிய பதக்கம் போல் தொங்கவைத்து, ஐரட்சிப்பின் நம்பிக்கையை என் தலையிலே குட்டுமெய்யா!! இந்த அலங்கார உடையின்மேல் அதிக வாஞ்சையாயிருக்கிறேன்.

7. "அழியாத அலங்காரப்பாயிருக்கிற சாந்தமும் அமைத்திழுள்ள ஆவிபாகிய இருதயத்தில் மறைந்திருக்கிற குணமே உங்களுக்கு அலங்காரமாயிருக்கக்கடவது." (1 பேது. 3. 4.)

ஜெபத்தியானம்.

கர்த்தாவே, நான் அடிக்கடி என் கண்ணுக்கும் மற்றவர்கள் கண்ணுக்கும் அலங்காரமான பட்டுவஸ்திரங்கள், சரிகை உடுப்புகள், பொன்னுபரணங்கள், இரத்தினமோதிரங்கள் ஆகிய இவைகளோடு வெளிப்புறப்படுகிறதென்று, உம்முடைய பார்வையில் விளையேறப்பெற்ற ஆபரணங்களோ, இருதயத்தில் திணிப்பட்டு உறைந்து சாந்தம் அமைதல் என்னும் குணங்கள் என்று காண்கிறேன். இக்குணங்களில் நான் பழகி உமக்குப் பிரியமானவனாகும்படி கிருபைசெய்தருளும். என் வஸ்திராபரணங்களால் எனக்கு பெருமைக்காரன், டம்பக்காரன் என்ற பேர்தான் கிடைக்கிறது. உம்முடைய ஆபரணங்களால் எனக்கு ஒருநாளும் பழிபடாத பேரவையேமாட்டாது.

8. "நீங்கெனல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்து மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொள்ளுங்கள்." (1 பேது. 5. 5.)

ஜெபத்தியானம்.

கீழ்ப்படிதலிலும், மனத்தாழ்மையிலும் பேர்போன இயேசுவே இந்தக் குணங்களையும் எனக்குத் தந்தருளும். நாழ்மையுள்ளவர்களுக்காக நீர் கிருபை செய்கிறீர். அடிக்கடி என்னிடத்தில் மாயமான நாழ்மை காணப்பட்டதென்று, உமக்குப் பிரியமான நாழ்மையால் என்னை குடிசுடப்பட்டதென்றும்.

பொருளை.

சிறகெதனே நீ நீதியின் உடைதரித்து, நியாய சுவையைப்போர்த்து, இயேசுகிறிஸ்துவின் சாயலாகமாறி அவர்நிமித்தம் சேரிடம் சகல அயமானங்களையும் சகித்து, பாடுதலையும்

பொறுமையோடு ஏற்றுக்கொண்டு, புதிய மனுஷனுக்கேவெண்டியது. உனக்குள் இரக்கம், தயவு, தாழ்மை, பொறுமை, கீழ்ப்படிதல், மன்னிக்கும் குணம், வேதஅறிவு, ஜெபஸ்தோத்திரம் ஆகிய சிறந்தகுணங்களுண்டாக வேண்டியது. விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு ஆகிய இம்மூன்றும் உனக்குள் விசேஷித்து விளங்கவேண்டும். தேவ சமாதானத்தில் உன் இருதயம் ஆளப்படவேண்டும். அப்பொழுது நீ அந்தப் பரமவிருந்துக்குச் சரியாய் ஆயத்தப்பட்ட பிரியமான விருந்தாடியாவாய்.

ஜெபம்.

பரமபிதாவே! உம்முடைய பங்கிக்கு வரவேண்டியவன் எவ்வளவு பரிசுத்த அலங்காரத்தோடு வரவேண்டியதென்று காண்கிறேன். ஆதித்தாய் தந்தைகளின் அத்தியிலையுடையை மாற்றி புதுஉடை கொடுத்தவரே, என் பழையகுணங்களையெல்லாம் மாற்றி உமது பங்கிக்கேற்ற புதிய குணங்களால் என்னை உடுத்தியருளும். யோசுவா ஆசாரி உமது பங்கிக்கேற்ற போது "இவன்மேலிருக்கிற அழகுவுவஸ்திரங்களைச் சீர்த்து போடுங்கள்" என்று உத்தரவானதே! அதே உத்தரவு எனக்காகவும் உமது சமூகத்திலிருந்து பிரப்பதாக. என்னை உமக்கேற்ற சிறந்த வஸ்திரங்களால் உடுத்தி உமது விருந்து மண்டபத்துக்குள் சேர்த்தருளும் பிதா உமது அருமேன்.

X. விருந்து மண்டப நடைசாலை.

நேசனே நீ உன்னை ஸ்தானம் செய்து உடுத்திக்கொண்டாயே; இனி இரவுமேல் அஜோமேட்டின்மேலிருக்கும் விருந்து மண்டபத்துக்கு உன் போவோம். வா. நாம் போதும்போதே, அங்கே கிடைக்கக் கூடிய விருந்தப்பற்றிப் பேசிக்கொள்வது இன்மாயிருக்கும்.

சம்பிரதனை.

சீஷன்: இந்த விருந்தை முதலாவது ஏற்படுத்தினது யார்?

பொருளை: கர்த்தராகிய இயேசு நாம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட அன்று இரவு ஏற்படுத்தினார்.

சீஷ. இந்த விருந்துக்கு விசேஷபேருண்டோ?

போத. “எத்தருடைய இராப்போஜனம்” — “நற்கருணை” — “ஆறதல் செய்யும் சாக்ரமெந்து” — “பரிசுத்த இரகசியம்” — “பரிசுத்த பந்தி” — என்று இப்படி பலபேர்களுண்டு.

சீஷ. இது ஏற்படுத்தப்பட்ட கோக்கமென்ன?

போத. கிறிஸ்து பலியாக அடைந்த மரணத்தையும் அதிசூலே நாம் பெற்றுக்கொள்ளுகிற நன்மைகளையும் இடைவிடாமல் நினைவுகூரும்படி இதை ஏற்படுத்தினார்.

சீஷ. இதுபோன்ற நியமத்தை வேறெந்த இராஜாக்களாவது நங்கள் மரணசமையத்தில் ஸ்தாபித்ததுண்டோ?

போத. அப்படி ஒருவரும் ஸ்தாபிக்கவில்லை. இதிலுள் இதை ஸ்தாபித்த இயேசு சேவன் என்று விளங்குகிறது.

சீஷ. தேவனுடைய விருந்துக்குப்போகிறது எவ்வளவுபாக் கியம்? எத்தருடைய பந்தியில் பங்கு பெறுவது நமக்கு எவ் வளவுபாக் கியம்?

போத. ஆம். இது நமக்குக் கிடைத்த பாக் கியந்தான். சலாக் கியந்தான். இந்த விருந்து இயேசு தமது அன்புக்கு அந்த தாட்சியாகவும், தமது மரணத்தைப்பற்றிய என்முன்ன ரூபகமாகவும் ஸ்தாபித்தார்.

சீஷ. அப்படியானால் நாம் அந்த விருந்துமண்டபத்தில் நமது இரட்சகரின் அன்பையும், அவருடைய மரண வரலாறையும் நினைவுகூரவேண்டுமாக்கும்.

போத. ஆம், ஆம். அவருடைய அன்பை நினைக்கையில், அவர்பேரில் அன்பில் பெருகவேண்டும்; அவருடைய மரண வரலாறை நினைக்கையில் என்னிபித்தம் இவ்வளவு பாடுகளுக்குள்ளானாரே என்று உணரவேண்டும்.

சீஷ. இப்படி இரட்சன்ய அன்பை அடிகூர பூர்வத்தாருக்கு சலாகிய விருந்திலுண்டோ?

போத. அந்தச் சலாகியம், முன்பு நமக்கவிலலை யென்று சொல்லக்கூடாதபடி நமது இயேசு உலக தோற்றத்துக்கு முன்னே நமக்கு இரட்சகருக்குறிக்கப்பட்டிருந்தார் (1 பேது. 1, 20.). அவர் உலகத்தோற்றமுதல் அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டி என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். (வெளி. 13, 8.). முன்காலத்திலுள்ளவர்கள், அவரால் கிறைவேற்றப்பட்டுப்போகிற மீட்பின் கிரியையை, சில முன்னடை

யாளங்களால் நினைவுகூர்ந்துவந்தார்கள். நாம் அடையாளத்தையல்ல கோராக அந்த இரட்சன்ய வரலாறை இந்த நியமத்தால் நினைத்துவருகிறோம்.

சீஷ. முன்னுள்ளோர் இந்த இரட்சிப்பை எத்தெந்த அடையாளங்களால் நினைவுகூர்ந்து எதிர்பார்த்தார்கள் என்று சொல்லுமையா?

போத. பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள மூன்று விஷயங்களை இந்தத் திருவிருந்துக்குமுன் அடையாளமாகச் சொல்லலாம். அவைப்பாவன்:—ஜீவவிருட்சம், பஸ்கா ஆடு, மன்னா ஆகிய இவைகளே.

சீஷ. ஜீவவிருட்சத்தின் அடையாளமென்ன?

போத. பூமிக்குரிய பாதீசில் வைக்கப்பட்டிருந்த ஜீவவிருட்சத்தின் கனியைத் துண்டு, உலையில்லாதபடி காலங்கழித்தால் நமது சகலமும், பெலனும், ஜீவனும் பழுதுபடாமல் என்றைக்கும் உயிரோடிருப்போம். அப்படிப்பட்ட தச்சுவம் அந்த ஜீவவிருட்சத்தின் கனியிலிருந்தது. இந்த விருத்தில் நாம் ஜீவனின் மூலமாகிய இயேசுவுக்கு, விசுவாசத்தின் மூலமாகிய ஆவிக்குரிய ஜீவனையடைந்து, பழையவர்களில் பெருநி, ஆத்தம பெலனடைந்து இரண்டாய் மரணத்தின் அதிகாரத்திலிருந்து முற்றிலும் நீங்கிவிடுகிறோம்.

சீஷ. பஸ்கா ஆட்டின் அடையாள மகத்துவமென்ன?

போத. இஸ்வேலர் எதிர்ப்பின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டதையும், சங்கரா துகளுடைய பட்டயத்துக்கு விலக்கிக் காக்கப்பட்டதையும் உணர்ந்தின் பஸ்கா ஏதும் பாடானது பாவ அடிமைத்தனத்திலிருந்தும், தேவ கோபத்திலிருந்தும் நாம் இயேசுவின் விடுதலையாக்கப்படுவதையும் தப்பிப்பிழைப்பதையும் நான் அறிவித்தது. பரிசுத்த இராப்போசனமான இந்த மரணத்தின் நமக்குமுன் ரூபகப்படுத்துகிறதே இது. ஆடுக்கும்போது “நம்முடைய பஸ்கா காகிய கிரித்த நமக்காக பரிசிடப்பட்டிருக்கிறோ. ஆதலால் பழைய புனித்தமாவோடே அல்ல, தூர்க்குணம் பொலிபாடி என்னும் புனித்தமாவோடும் அல்ல, தப்புரவு உண்மையென்னும் புரிப்பில்லா அப்பத்தோடே பண்டுகளைய ஆசரிக்கக்கடவேண்டும்” (1 கொரி. 5, 7, 8.) என்ற சத்தியத்தை உணர்ந்தவர்களாய் நாம் இந்த விருந்தின் பங்குபெறவேண்டும்.

கேஷ. மன்னுவின் முன்குறிப்பு எப்படி?

போத. மன்னுவென்னும் மகத்துவபோஜனம், இஸ்ரவேலரின் வஞ்சக பிரமாணத்தின் ஆகாரமாக ஆண்டவரால் அந்தரத்திலிருந்து அற்புதமாகப் பெய்த வரலாறு தெரியுமே. அந்த அற்புத போஜனம்; இயேசுதான். “வானத்திலிருந்திருந்து, உலகத்தில் ஜீவனைக் கொடுக்கிற ஜீவ அப்பம் நானே” என்ற இயேசு சொல்லியிருக்கிறார். நாம் நமது ஜீவகால பயணத்தில் இயேசுவின் மாதிரியை நமது படமாகவும், அவருடைய உபதேசத்தை நமது பிரமாணமாகவும், அவருடைய பாடுகளை நமது நியானமாகவும் வைத்துக்கொண்டு இந்த விருந்தை உட்கொண்டுவந்தால் விசுவாசத்தால், நமது ஆத்துமா அவரைப் பே ஆலியன்பிரகாரமாகப் புசித்து மகிழ்ச்சியடைந்து நித்திய ஜீவியத்தை அதுபவிக்கும்.)

கேஷ. நமது பரிசுத்த இரட்சகர் இந்த ஏற்பாட்டை முதலாவது கொண்டாடின மாதிரி எப்படி?

போத. “கர்த்தராகிய இயேசு தாம் காட்டிக் கொடுக்கப் பட்ட அன்ற இரத்தினியிலே அப்பத்தை எடுத்து, ஸ்தோத்ரிதரம்பண்ணி, “புகழே” என்று சொல்லுமாறு சொல்லித் தந்தார். இதை உங்களுக்குக் கொடுத்து நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள், (இது உங்களுக்காகப் பிட்டுப்படுகிற என்னுடைய சரீராயிருக்கிறது; என்னை நினைவுகூரும்படி யாக இதைச் செய்யுங்கள் என்றார். போஜனம் பண்ணின பின்பு அவர் அந்தப்படியே பாத்திரத்தையும் எடுத்து, இந்தப் பாத்திரம் என் இரத்தத்தினாலாகிய புதிய உடன்படிக்கையா யிருக்கிறது; நீங்கள் இதைப் பானம்பண்ணும்பொழுதெல்லாம் என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிக் கொண்டாடினர். இப்பொழுது நாம் போகிற விருந்து, மண்டபத்திலேயும் இதே வாசகத்தால்தான் நமது பந்திப் பதார்த்தங்களும் ஆரோவதிக்கப்படும்.

கேஷ. இதோ விருந்து மண்டபத்தின் மலையடிவாரத்தில் வந்துவிட்டோம். விருந்து நேரத்தில் நான் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறையென்ன?

போத. உன்னோடு கூட வந்திருக்கும் விருந்தாளிகள் எப்படி சரீரப்பிரகாரமாய்த் தங்கள் பன்னிடலை நடத்துகிறார்களோ, அதேபிரகாரம் நீயும் நடந்துகொண்டால் போதும். ஆனால் நீ மற்ற விருந்தாளிகளைப் பற்றியாவது, உனக்குப் பங்கிட்டுப் பிழைப்பதார்த்தங்களையாவது கவனிக்கவே கூடாது. உன் சித்

தையெல்லாம் கூடி, இயேசுவின் ஜீவியத்திலும் விசேஷமாக அவருடைய பாடுகளின் வரலாறுகளிலும் ஊன்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். உன் இருதயம் தாழ்மையாலும், இயேசுவின்மே லுள்ள ஆன்பாலும் பொங்கவேண்டும். இந்தப் பந்தியிலே கர்த்தராகிய இயேசுவின் சரீரத்தையும் இரத்தத்தையும் என் ஆவிக்குரிய ஆகாரமாகவும் பானமாகவும் பெற்றுக்கொள்ளும் படி. எனக்குத் தயவு கிடைத்ததே பெரியகாரியம் என்ற பக்தி வினையமான எண்ணம் உன்னை ஆண்டுகொள்ளவேண்டியது. இதோ விருந்து மண்டபத்தின் படியேறமுன் நாம் பயபக்தியோடு விருந்தாண்டு திரும்பும்படி ஜெபம் செய்து, அப்பால் படியேறும்போது, விருந்தாடிகளுக்குக் கூறப்படும் எச்சரிப்பு வாசகங்களைத் தியானித்துக்கொண்டு உட்பிரவேசிப்போமாக.

ஜெபம்.

1. “எல்லா இருதயங்களையும், எல்லா விருப்பங்களையும், எல்லா இரகசியங்களையும் அறிந்திருக்கிற சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே, நான் தேவரீரிடத்தில் பாத்திரம் அன்புகூரவும், உமது பரிசுத்த நாமத்தை உத்தமமாய் மகிமைப்படுத்தவும், இயேசுகிறிஸ்துவினியித்தம் உமது பரிசுத்த ஆலியின் எவுதலால் என் இருதயத்தின் சிந்தனைகளைச் சுத்தம் பண்ணியருளும். ஆமென்.

2. தயவுள்ள பிதாவே, என் பேரில் தேசமுண்டு உமது குமாரனைத் தந்தீர். அவர் எனக்காக அநேக அவமானங்களையும் பாடுகளையும் பட்டார். அவனா நான் விடாமல் கேசிக்கும் படி ஒரு திருவிருந்தை ஏற்படுத்தினது, எனக்குமீறற்ப் பாவி களுக்குக் கிடைத்த பெரிய தயவாயிருக்கிறது. இந்த விருந்து ஸ்தாபிக்கப்படவில்லையானால் என் ரட்சகனாயும், அவர் பட்ட பாடுகளையும் நான் லேசாக மறந்துபோவேன். இப்பொழுதும் பிதாவே உமது விருந்தை எனக்குத் தாரும், நான் பக்திய மாயும் பக்தியாயும் அதில் பங்குபெற்றுத் திரும்பும்படி இயேசுவின்மேலுள்ள அன்பாலும், அவருடைய ஆலியின் அனலாலும் என்னை நிரப்பியருளும். ஆமென்.

கீ த தியானம்.

"நான் பாவிதான் ஆனாலும் நீர்
மாசற்ற இரத்தம் சிந்தினீர்
வா என்று என்னைக் கூப்பிட்டீர்
என் மீட்பரே வாரேன், வாரேன்.
நான் பாவிதான் அன்பாக நீர்
அணைத்துக் காத்து ரட்சிப்பீர்
அருளின் செல்வம் தருவீர்
என் மீட்பரே வாரேன், வாரேன்.

XI. படிக்கட்டு வாசகங்கள்.

"யார் கர்த்தருடைய பரவதத்தில் ஏறுவான்? யார் அவரு
டைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிலைத்திருப்பான்? கைகளில் சுத்த
முன்னவனும் இருதயத்தில் மாசில்லாதவனுமாயிருந்து, தன்
ஆத்தமாவை மாசுபடுத்துபவனாகாமலும், கபடாய் ஆணை
யிடாமலும் இருக்கிறவனே. அவன் கர்த்தரால் ஆசீர்வாதத்தை
யும், தன் இரட்சிப்பின் தேவனால் நீதியையும் பெறுவான்."
(சங். 24. 3-5.)

ஜெபம்.

கர்த்தாவே, எனக்கு இரங்கி இந்த கற்குணங்களால் என்னை
கிரப்பியருளும்.

"சேனைகளின் கர்த்தர் இந்த மலையிலே சகல ஜனங்களுக்
கும் ஒரு விருத்தை ஆயத்தப்படுத்துவார்; அது கொழுமையான
பதார்த்தங்களும், பழமையான திராட்சரசமும், ஊனும் நினை
முழுன்ன பதார்த்தங்களும் தேனிறந்த பழமையான திராட்ச
ரசமும் நிறைந்த விருந்தாயிருக்கும். சகல ஜனங்கள் மேலு
முன்ன மூக்காட்டையும், சகல ஜாதிகளையும் மூடியிருக்கிற
மூடலையும், இந்த மலையிலே அகற்றிப்போடுவார். அவர் மர
ணத்தை ஜெயமாக விழுங்குவார்; கர்த்தராகிய தேவன் எல்லா
மூக்களினமிருந்து தண்ணீரைத் துடைத்து, தமது ஜனத்தில்
நிந்தையைப் பூமியிலிராதபடிக்கு முற்றிலும் நீக்கிவிடுவார்."
(சசா. 25. 6-8.)

ஜெபம்.

சேனைகளின் கர்த்தரே, உமது விருந்துக்கு வருகிறேன்.
ஆ! தேவாட்டுக்குடையின் நிணத்தாலும், இரசத்தாலும் ஊனா
லும் போஷிக்கப்படுவது யாருக்குக் கிடைக்கும்? என் மூக்கா
டும், மூடலும், நிந்தையும், அவமானமும் நீங்கும்நான் வந்தது.
என் மரணம் ஜீவனாக மாறும்காலம் கிட்டிற்று. கிருபாசமுத்தி
ரமே, என் பாவ வியாகுலங்களை ஓயப்பண்ணி, என் சண்ணீர்
களே உமது காருண்ணியம் என்னும் கைக்குட்டையால்
துடைத்து பாவமன்னிப்பின் சந்தோஷத்தால் என்னை முடி
குட்டியருளும்.

"ஞானம் தன் வீட்டைக் கட்டி, தன் ஏழு துண்களையும்
சித்திரத்தீர்த்து, தன் கொழுந்த ஜந்துக்களை அடித்து, திராட்சரச
சத்தை வார்த்து வைத்து, தன் போஜனபந்தியை ஆயத்தப்
படுத்தி, தன் பணிவிடைக்காரிகளை அனுப்பி, பட்டணத்தின்
உயர்ந்த மேடைகளின்மேல் நின்று கூப்பிட்டு,..... நீங்கள்
வந்து என் அப்பத்தைப் புசித்து, நான் வார்த்த திராட்சரசத்
தைப் பானம்பண்ணுங்கள் என்று யன்ருகிறது." (தி. 9.1-5.)

ஜெபம்.

ஞானமே! தேவஞானமே! பரமஞானமே! உமது சித்திரம்
தீர்த்த விருந்தமண்டபத்துக்குள் வந்து, நீர் அருளும் அப்பத்தை
யும் திராட்சரசத்தையும் புசித்துப் பானம்பண்ண இதோ வருகி
றேன்; என்னை அங்கிகரிப்பீராக.

"ஓ! தாகமாயிருக்கிறவர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் தண்ணீர்
களண்டைக்கு வாருங்கள்; பணியில்லாதவர்களே, நீங்கள்
வந்து, வாங்கிச் சாப்பிடுங்கள்; நீங்கள் வந்து, பணமுமின்றி
விலையுமின்றித் திராட்சரசமுடைய பாணம் கொள்ளுங்கள்."
(சசா. 55. 1.)

ஜெபம்.

தாகமாடு வருகிறேன்
தண்ணீர் தாருமேகவே
காச இல்லை; வருகிறேன்
அப்பம் ரசம் தாருமே.

44

தீயான சோலை.

“வருத்தப்பட்டுப் பாஞ்சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லா
ரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறு
தல் தருவேன்.” (மத். 11. 28.)

ஜெபம்.

இயேசுவே! என் மனவருத்தத்தையும், என் பாவபாரத்தையு
ம் நீர் அறிவீர்; அவை யாவும் நீங்கி சுதம்பெற உம்மண்டை
வருகிறேன். என்னை ஆறுதல் செய்து அனுப்புகையா!

பாவபாரத்தா விளைத்து

நொந்து போனேனே!

ஆறித் தேறுவேனே வந்தால் வாரேனே.

“மகாதேவன் கொடுக்கும் விருந்துக்குக் கூடியவாருங்கள்.”
(லெவி. 19. 18.)

ஜெபம்.

மகாதேவனே, உமது மகத்துவமென்ன? என் நீச நிலைமை
எவ்வளவு! என்னை நீர் உமது விருந்துக்கு அழைக்க நான் பாத்
திரைல்ல. ஆனால் கூப்பிட்ட சத்தத்தை விரோதியாமல்
இதோ வருகிறேன்.

மகாதேவா விருந்தளியும்

மகாதேவா மகிழ்ச்சியாக்கும்.

“என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் புறம்பே தள்ளுவ
தில்லை.” (யோவா. 6. 37.)

ஜெபம்.

இயேசுவே, இந்த விருந்துக்கு வருவதைப்பற்றி எனக்குள்
விருந்த அற்பசொற்ப பயமெல்லாம் இந்த வினம்பரத்தால்
போய்விட்டது! உம்மண்டை வருகிறவனை நீர் புறம்பே தன்
னமாட்டேன் என்கிறீர், சந்தோஷம்-சந்தோஷம். இதோ அதை
எம்பி உமது விருந்துசாலையை நோக்கி வருகிறேன். அதற்
குள் வர எனக்கு இன்னும் மலைவதான். நீர் என்னைப் புறம்
பே தள்ளுவீர் என்ற மலைவிலலை ஆனால் நான் என்னமாய்
உள்ளே போவேன்; கூப்பிட்டாலு, நான் போகப் பாத்
திரைல்லையே என்ற மலைவதானிருக்கிறது. நான் என் மலை
வோடி வருகிறேன், புறம்பே தன்னமாட்டேன் என்கிற
இயேசுவே நான் வந்தவுடனே என்னை உள்ளே தள்ளியருளும்.

“இதோ, என் விருந்தை ஆயத்தம்பண்ணினேன், என் ஏரு
துகளும் கொழுத்த ஜெந்துக்களும் அடிக்கப்பட்டது, எல்
லாம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது; கலியாணத்துக்கு வாருங்கள்.”
(மத். 22. 4.)

“ஆத்துமாவே உன்னைச் சோடி

துக்கம் யாவையும் விடு

மீட்பரிடத்தில் ஒடி

சேரச் சாக்கிரதைப்படு

சுர்த்தர் உன்னை

பற்றிக்கு அழைக்கிறார்.”

ஜெபம்.

என் பாவத்தையும் அழக்கையும் நோக்காமல் என்னை
யும் கலியாணவிருந்துக்கு அழைக்கிற பிதாவே! நீர் அழைக்
கும் சத்தம் என் காதில் விழவே என் இருதயம் துள்ளுகிறது.
பரம இராஜாவே, உமது குமாரனுடைய கலியாண விருந்
தில் எனக்கும் பங்குண்டென்று கேள்விப்படுவது தேவதூத
ருக்கு அதிசயத்தைக் கொடுக்கிறது. நீரே ஸ்வாமிருத்தவர்.
உம்முடைய விருந்தின் பலம் என் ஆவிக்குரிய பலவீனத்தை
யெல்லாம் மாற்றி, நான் என் ஜீவகாலத்தை உமது நாமத்தின்
மகிமைக்கென்று செலவிடும்படி எவ்மென்று நம்புகிறேன்.
இந்த விருந்துக்கழைக்கும் தேவனே, உமது அழைப்புக்காக
உம்மை ஸ்தோத்திரித்து தாழ்மையோடு பணிந்து உன் விருந்து
மண்டபத்துக்குள் பிரவேசிப்பேனாக.

XII. விருந்து மண்டபம்.

“என்னை விருந்துசாலைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனார்;
என்மேல் பறந்த அவருடைய கொடி நேசமே.” (உன்ன. 2. 4.)

தீயானம்.

என் பாவத்தாலும் அழுக்காலும் நான் கட்சத்தோடு
விருந்துசாலை சேர்ந்தேன். விருந்துக்கேசமானாகிய தேவாட்டுக்
குட்டியானவர் என் கையைப் பிடித்து விருந்துசாலையின் மகத்
துவங்கையெல்லாம் காட்டுகிறார். அவர் ஒரு கொடியும் பிடித்

திருக்கிரார். அந்தக் கொடியின் கீழிலும், அது வீசும் காற்றும் எனக்குள் இம்மட்டுமில்லாத புதிய நேசத்தை உண்டாக்கிற்று. அக்கொடி என்னைத் தொட்டாலோ என் நேசம் பொங்கி வந்தோன்றித் தோன்றிப் பாடச்செய்கிறது. இந்த விருந்து சாலையை விட்டுப்போக எனக்கு மனம் வருகிறதில்லை. ஆ! நேசமே, தேவநேசமே! இரட்சணிய நேசமே என்னை ஆண்டு கொண்டுவராயாக.

ஆ என்மேல் பறக்கும் நேசம் என்னும் கொடியின் பாசவாசனையால் நான் சோகமடைந்திருக்கிறேன். என் நேசரே! கொல்கொதா நேசரே! நீர் என்னை உமது சரீரத்தாலும் இரத்தத்தாலும் போஷித்தாவன்றி என் சோகம் தீராது. உமது பரிசுத்த புற நமது செட்டைகளால் வீசி என் காதுகளில் நமது நெற்றத்தில் மொழிகளைக் கூறுத பட்சத்தில் என் சோகம் தீராது. இவ்வளவு நேசசோகத்தை எனக்குத் தந்ததற்காக உயக்கே ல்தோத்திரம்.

“கலியாணசாலைவிருந்தாளிகளால் நிறைந்தது.” (பி. 22. 10.)

பியானம்.

ஆ நேச இயேசுவே, என் சோகம் விருந்தாளிகளின் காட் மொல் அதிகப்படுகிறது. ஆ எத்தனையோ லட்சாதி லட்சம் பேர் வந்திருக்கிறார்கள். சந்தோஷம்-சந்தோஷம். ஆனால் இன்னும் மலையாளத்து இராஜாவையும், மைசூர் ராஜாவையும், வேறு பல இந்நேச அரசனையும், பிறபுக்களையும், பெரியோரையும் இந்த விருந்துசாலையில் காணோம். அவர்கள் இந்த விருந்தை அசட்டை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் இந்த விருந்துசாலையில் இடமுண்டு, அவர்களை உமது ஆவியைக்கொண்டு உணர்த்தி, உமது நேசமாகிய பரிமளத்தால் இழுந்தருளும் இரட்சகாரர்!

XIII. எச்சரிப்புகள்.

“பரிசுத்தமில்லாமல் ஒருவனும் காத்தனாத் தரிசிப்பதில்லை.” (எபி. 12. 14.)

“எவன் அபாத்திரமாய்க் கர்த்தருடைய அப்பத்தைப் புசித்து, அவருடைய பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுகிறானோ, அவன் கர்த்தருடைய சரீரத்தையும் இரத்தத்தையும் குறித்துக் குற்றமுள்ளவனாயிருப்பான்.” (1 கொரி. 11. 27.)

“அபாத்திரமாய்ப் போஜனபானம் பண்ணுகிறவன், கர்த்தருடைய சரீரம் இன்னதென்று நிதானித்து அநியாதனினால் தனக்கு ஆக்கினைத்தீர்ப்பு வரும்படி போஜனபானம் பண்ணுகிறான்.” (1 கொரி. 11. 34.)

“விருந்தாளிகளைப் பார்க்கும்படி ராஜா உள்ளே பிரவேசித்தபோது, கலியாண வஸ்திரம் தரித்திராத ஒரு மனுஷனை அங்கே கண்டு: சிறைகிடனே, நீ கலியாண வஸ்திரமில்லாதவனாய் இங்கே எப்படி வந்தாய் என்று கேட்டார்; அதற்கு அவன் பேசாமலிருந்தான். அப்பொழுது, ராஜா பணிவிடைக்காடா நோக்கி: இவனைக் கையுங் காலுங் கட்டிக்கொண்டு போய், அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டா யிருக்கிற புறம் பாண்டி இடிலே போடுங்கள் என்றார்.” (மத். 22. 11-13.)

“தேவநீருடைய குமாரனைக் காலின்கீழ் மிதித்து, தன்னைப் பரிசுத்தம் செய்த உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தை அசுத்த மென்மெண்ணி, கிருபையின் ஆவியை நீத்திக்கிறவன் எவ்வளவு பெரிதான ஆக்கினைக்குப் பாத்திரவானாயிருப்பான் என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள்.” (எபி. 10. 29.)

ஜெபம்.

1. பரம பிதாவே, பரிசுத்த பிதாவே, உயிமை என் ஆவி தரிசிக்கும்படி என்னைப் பரிசுத்தஞக்கியருளும். நான் இந்தப் பந்தியில் அபாத்திரமாய் போஜனபானம் பண்ணி உமது சரீரத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் குற்றமுள்ளவனாகாதபடிக்கும், எனக்கே ஆக்கினைத்தீர்ப்பு வருவித்துக்கொள்ளாதபடிக்கும் என்னைப் பாத்திரவானாக்கியருளும். ஆமென்.

2. விருந்தை அளிக்கும் பரம இராஜாவே, உமது விருந்தாளிகளுக்கு நீர் இனாமாக்கக்கொடுக்கும் கலியாண வஸ்திரத்தை எனக்குத் தந்து என்னை உடுத்தியருளும். என் கந்தை அறிந்து

XIV. வாழ்த்தும் வாசகங்கீர்.

உமதகலியாண வஸ்திரத்தைத் தாரும். என் கிருவாணம் அறிந்து உமத நோல் அநியைத் தாரும். என் அழுக்கை அறிந்து உமது வெண்ணுடையால் என்னை மூடியருளும். ஆமென்.

8. பிதாவே! உமது குமாரனுடைய இரட்சிப்பையும் உமது கிருபையின் ஆவியையும் நான் முன்போல் அலமகியாமலும் அசட்டைசெய்யாமலும் மிருக்கும்படிக்கும், உமது குமாரனின் இரத்ததால் கழுவுப்பட்டு உமது ஆவியால் பஸ்ப்படுத்தப்பட வும் என்மேல் கிருபையாயிரும் பிதாவே.

ஜெப கீதம்.

1. என் பாவத்தின் நிவிர்த்தி யை உண்டாக்க அன்பாய் ஜீவனை கொடுத்துச் சிலுவையிலே மரித்த தேவ மைத்தனே!	4. எனது தஞ்சமானிரே குணமளியும் யேசுவே அசுத்தமரின யாவையும் நிவிர்த்தியாக்கியருளும்.
2. எல்லாருக்கும் நீர் ரட்சார் தவிப்புள்ளோர்க்குத் தார கர் மருந்து நீர் ஆ னின்னையும் குணப்படுத்த இரட்சியும்.	5. இரண்ட ரெஞ்சில் ஒளியும் ஞானமும் விசுவாசமும் கொடுத்தென் பாவருணத் தே அழிப்போடு கர்த்தரே.
3. அநேக பாவம் செய்தோ னாய் மா நீசலும் எழையுமாய் தாப்போஜவதத்துக்கு வரும் அடியேனே தன் னாதிரும்.	6. காள் சாகும் போதென் ஆவியை நீர் சேர்த்துக்கொள்ளும் மோட்சத்தை அடையச்செய்யும் கர்த்தரே புகழ் உமக்குண்டாகவே.

“நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கத்தை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்; இதிலே நீங்கள் செய்யுத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை.” (ரோம. 12: 1.).

“நீதியின்மேல் பரிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்களு் திருப்தியடைவார்கள்.” (மத். 5: 6.)

“அநாதி தேவனே உனக்கு அடைக்கலம்; அவருடைய நிதிய புயங்கள் உனக்கு ஆதாரம். இஸ்ரவேலே நீ பாக்கியவான்; கர்த்தரால் இரட்சிக்கப்பட்ட ஜனமே, உனக்கு ஒப்பானவன் யார்?” (உபா. 33: 27, 29.)

“ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய கலியாணம் வந்தது. ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாண விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் பாக்கியவான்கள்.” (வெளி. 19: 7, 9.)

“கர்த்தருக்குள் மரிக்கிறவர்கள் இதுமுதல் பாக்கியவான்கள் என்றெழுது.” (வெளி. 14: 13.)

“ஜெயங்கொள்ளுகிறவன் எவனோ அவனுக்கு தேவனுடைய பூங்காவனத்தின் மத்தியிலிருக்கிற ஜீவ விருட்சத்தின் னீரையைப் புசிக்குக் கொடுப்பேன்.” (வெளி. 2: 17.)

“ஜீவ அப்பம் நானே. உங்கள் பிதாருள் வஞ்சகத்திலே மன்னாவைப் புசித்திருந்தும் மரித்தார்கள் ... இந்த அப்பத்தைப் புசித்தென் என்வென்றதைத் தும் அழைப்பான்” (யோவா. 6: 48, 49, 51.)

புயத்த ஜெபம்.

“இஃகமுள்ள பூர்த்தாவே, எங்கள் சுயநீதியை நம்பி நாங்கள் உம்முடைய பரிசுதியில் சேரத் துணியில் தேவரீருடைய அனவற்ற இரக்கத்தைய நம்பிச் சேருகிறோம். உம்முடைய மேசையின் கீழ் விழும் துணிக்கைகளையும் பொறுத்திக் கொள்ள நாங்கள் பாத்திரமல்ல; ஆளுநம் தேவரீர் எம்முடைய இரக்கம்செய்கிற ஸ்டீசனமுடைய மாறாத ஆண்டவராயிருக்கிறீர். ஆகையால் கிருபையுள்ள கர்த்தாவே, உமது அருமையான குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சரீர்தால் எங்கள் பாவமுள்ள சரீரம் சுத்தமாகி, அவருடைய விசுவாசம் கர்த்தரால் எங்கள் ஆத்தமா கழுவுப்படுவதற்கும், எப்பொழுதும் நாங்கள் அவருக்குள்ளும் அவர் எங்களுக்குள்ளும் வாசமாயிருப்பதற்கும் மற்ற விதமாய் அவருடைய கர்த்தைப் புசித்த அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணக் கிருபைசெய்தருளும்.” ஆமென்.

இராப்போசனப் பந்தி.

“என்னை நினைவுகூரும் படி இதைச் செய்யுங்கள்”

கவனிப்பு.-இப்பொழுது இராப்போசனப் பந்தியிலிருக்கிற ஆத்துமாவே! உன் கார்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வரலாறு அனைத்தையும் பத்தியினை யத்தோடு நினைவுகூரக்கடவாய். அதற்கு உதவியாகப் பின்வரும் குறிப்புகளைக் கவனித்துக்கொள்.

தேய்விக்க நினைவு.

1. அவர் ஆதியிலிருந்த வார்த்தையானவர். (யோவா. 1. 1.)
2. சகலமும் அவர்மூலமாய் உண்டாயிற்று. (யோவா. 1. 2.)
3. வார்த்தையானவரே மாமிசமாகினார். (யோவா. 1. 14.)
4. அவர் சர்வத்துக்கும் மேலான தேவன். (ரோம. 9. 5.)
5. அவர் மாறுதலார், சர்வ வியாபகர், சர்வ வல்லவர், சுயமாய். (எபி. 13. 7, 8. யோவா. 21. 17. வெளி. 1. 8. கொலே. 2. 9.)
6. அவர் தேவனுடைய ரூபத்தினாலும், சம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கி, அடிமைமையாகிய ரூபமெடுத்தார், மருமக சாயலானார். (பிலி. 2. 6, 7.)
7. அவர் கீசரியமுன்னவராயிருந்தும், நாம் அறியாத தரித்திரத்தினுள் கீசரியவான்களாகிய படிக்கு விழுந்தமே தரித்திரானார். (2 கொரி. 8. 9.)
8. அவர் பாவோகத்திலிருந்து இறங்கியவர். (யோவா. 3. 1.)

மனுவேசி நினைவு.

1. இயேசு கன்னிமரியம்மாளிடத்தில், பரிசுத்த ஆவியினாலே உற்பலித்துப் பிறந்தார். (லூக். 1. 35.)
2. இலையர் பாலியத்தில் பனித்தாரன். (லூக். 2. 16.)
3. தூதர் அவரைப்பற்றிப் பாடினார். (லூக். 2. 14.)
4. எட்டாம்கான் விருத்தசேனம்பெற்றார்; இரட்சகர் என்ற (இயேசு) பட்டப்பேர் பெற்றார். (லூக். 2. 21.)
5. நாற்பதாம்காளில் பிரதிஷ்டையாக்கப்பட்டார். (லூக். 2. 23.)
6. சுமார் இரண்டாம்வயதில், சாஸ்திரிகளால் வணங்கப்பட்டார். (மத். 2. 11.)

7. அப்பால் எகிப்துக்குக் கொண்டுவந்தார். (மத். 2. 14.)
8. பன்னிரண்டாம்வயதில், சாஸ்திரிகளோடு சம்பாஷித்தார், தமது பிதாவுக்கு முன்னிலையில் கரிசனைப்பட்டார். (லூக். 2. 46-49.)
9. அப்பால் ஞானத்திலும் வயதிலும் தேவனுடையவனும் மனுவார் தயவிலும் விருத்தியடைந்தார். (லூக். 2. 52.)
10. முப்பதாம் வயதில், யோவான்ஸ்தானானது தீட்சை பெற்றார். அப்போது ஞானம் திறக்கப்பட்டது. (மத். 3. 13-17.)
11. அப்பால் நாற்பதுநாள் பிசாசால் சோதிக்கப்பட்டு, அவனை ஜெயித்தார். (மத். 4. 1-11.)
12. அதுமதில் மூன்றுவருஷத்துக்கிடமாகிய, அவர் கன்மை செய்கிறவராயுமி பிசாசின் வல்லமையில் அகப்பட்ட யாவலும், கன்மைமாத்குறியவராயும் சுற்றித்திரிந்தார். (அப். 10. 38.)
13. அவரிடத்தில் வந்த நோயாளிகள் எல்லாரும் சுகமானார்கள். (மத். 9. 35.)
14. அவர் மரித்தோனாயும் எழுப்பினார். (யோவா. 11. 48.)
15. பல இடங்களிலும் சுற்றித்திரிந்து பிரசங்கம் செய்துவந்தார்.
16. புகித்த இராப்போசனத்தை ஸ்தாபித்தார். (லூக். 22. 19.)
17. படிக்கடி ஞாபகியானம் செய்துவந்தார்.
18. எத்செமகையில் இரத்தவேர்வை செய்த ஜெபித்தார். (லூக். 22. 39-46.)
19. சூயசால் கட்டிக்கொடுத்தப்பட்டார்.
20. சுத்தருக்களால் எட்டப்பட்டார்.
21. பிரதான ஆசிரியரும், சங்கத்தாரும் விசாரிக்கப்பட்டார்.
22. பேதுருவால் மறுதலிக்கப்பட்டார்.
23. ஏரோதுவால் பரியாசம் செய்யப்பட்டார்.
24. பிலாத்துவால் மாணக்கினைக்குன்னார்.
25. அவர் வாரால் அடிக்கப்பட்டார், முன்முடி குட்டப்பட்டார், கிவப்பங்கி தரிக்கப்பட்டார், தப்பப்பட்டார், குட்டப்பட்டார், கிண்கிண்பப்பட்டார்.
26. அவரிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணப்படவில்லை.
27. அவர் இலுவை ஆத்துபோனார்.

28. கொல்லுதலாயினால் அவரை இரண் ட கன்னரோடு சிலு
வையிட்டுத் தூக்கிவிட்டான்.

29. அவர் சிலுவையில் ஈந்து ஒரு பாலியை இரட்சித்தார்.

30. அவர் பொறுமையோடு, தமது பாடுகளைத் தையும் கமக்
காக சித்தி, தலையைச் சார்ந்தது, ஜிவனைப் பிராயசனத்த பலி
யாக பிதாவின் கையில் ஒப்புவித்தார்.

31. அவரை அடக்கம்செய்து, கல்லறையை முத்திரைவைத்
தாரகன்.

32. அவர் மூன்றாம்நாளில் கல்லறையை விட்டு உயிர்த்தெ
ழுத்து பலருக்கும் காட்சியானார்.

33. அவர் உயிரோடெழுந்த காற்பதாம்நாளில் அங்கு
காண பரமேறிப்போனார்.

ஜெபம்.

“என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்கிறாயோ? என்று
கட்பனையிட்ட ரட்சகா, இச்சமையத்தில் என்ன தேவாரோடு
வரலாறு அனைத்தையும் நினைவுகூருகிறேன். தேவனாயிருந்
தீர் என்னிமித்தம் மனுஷனைத் தாழ்த்து என்ன இரக்கம்
தீர் தாழ்ந்தீர், நான் உயர்ந்தேன்; இதென்ன அதிசயம்! தேவர்
மூடைய மட்டித்தீர் அன்பை நினைத்து உம்மை ஸ்தோத்திரிக்
கிறேன். நான் உமது அன்பின் வரலாற்றை எப்போதும் நினை
வுகூர்ந்து, உங்களுக்கு நான் உமதுபேரினான் அன்பில் பெருகும்
படி தயவுசெய்தருளும். ஆமென்.

ஜெபம்.

என் இரட்சிப்புக்காக சொல்லமுடியாத பாடுகளையு
அவமானத்தையும் சித்தி மரணத்தையும் உத்தரித்த நேச இர
கவே, தேவாரோடு இரத்தவேர்வையைப் பெருகுச்சைபா,
அடிசனையும், இரத்த ஒடைகளையும் விசுவாசத்தால் என்
னோக்கி உம்மே வணங்குகிறேன். உமதுமேலுள்ள என்
விசுவாசத்தை நிலைப்படுத்தும். இந்தப்பாடுகளை எல்லாம் எனக்
காக நீர் பட்டிரென்று நான் உணர்ந்துகொள்ளுகிறேன். இந்த
உணர்ச்சியையும் விசுவாசத்தையும் எனக்குள் நிலைப்படுத்தி
யருளும் சுவாமி. ஆமென். 9

உயிர்த்தெழுத்து

என்னை மீட்பதற்காக இவ்வளவு அகோரகஸ்திகளை யெல்
லாம் பட்ட இயேசுவே, நீர் என்னைக் கைதுக்கி இரட்சித்து
ஆதரிப்பீர் என்று நம்புகிறேன். இந்த நம்பிக்கையால் நான்

உம்மையே நாடி நின்று, கடைசியாக உமது பரம இராச்சி
யத்தின் சுந்தரங் கிளியும் பங்கு பெறும்படி அருட்சிவம்
செய்தருளும் சுவாமி. ஆமென்.

விண்ணப்பம்.

லோக மீட்பதற்காக இயேசுநிஸ்துவே எழைப்பாலி
யாகிய என்மேல் இரக்கமாயிரும்.
தேவாரோடு பரிசுத்த மனுஷாவதார இரக்கியத்தினிமித்
தமும், உமது பரிசுத்த பிறப்பு விருத்தசேதனத்தினிமித்தமும்,
உமது மூலஸ்தானம், உபலாசம், சோதனையினிமித்தமும்,
வாழ்ந்த இரட்சித்தருளும் தயவுள்ள கர்த்தாவே!

தேவாரோடு மனவேதனை இரத்த வேர்வையினிமித்த
மும், உமது மூலஸ்தானங்களினிமித்தமும், உமது அருமை
மும், உமது மூலஸ்தானங்களினிமித்தமும், நீர் அடக்கம்பண்ணப்பட்ட
யான உமது மூலஸ்தானங்களினிமித்தமும், உமது மூலஸ்தானங்களினிமித்தமும்,
வாழ்ந்த இரட்சித்தருளும் தயவுள்ள கர்த்தாவே!

லோகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவாட்குட்
டியே, உமது சமாதானத்தை எனக்கு அருளிச்செய்யும்.

லோகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவாட்குட்
டியே எனக்கு வரக்கும்.

உமது இரட்சகரே உமது சிலுவையினையும் அருமையான
உமது இரத்தத்தினையும் என்னை மீட்டுகிறீர் கர்த்தாவே,
என்னை மீட்டுகிறீர், என்னைப் பரிசுத்தவானாகவே உன்மேலு
நினைவாய் வேண்டுகொள்ளுகிறேன்.

நீங்கள் இந்த அப்பத்தைப் புசித்த இந்தப் பாதிரீத்
தேவாட்குடும் பொழுதெல்லாம் கர்த்தா
வருமளவும் அவருடைய மரணத்தைத் தெரிவிக்கி
றீர்கள்.”

1 கொரி. II. 26.

கவுனிப்பு.

நாம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தைக் கொண்டாடி அதில்
பங்குபெறும்போது நமது இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின்
மரணத்தை விசேஷமாய்த் தெரிவிக்கவேண்டியது. (1) அப்பா

கெள் ஒவ்வொன்றையும் பிதாவாகிய தேவனுக்குத் தெரிவித்து, அந்தப் பாடுகளினிமித்தம் நமக்குச் சகலம் செய்யவேண்டுமென்று கெஞ்சவேண்டும். (2) அப்படியே அப்பாடுகளை மற்ற மனுஷருக்கும் வெளிப்படுத்தி; இரட்சகரின் அன்பின் மகத்துவத்தைப் பிரஸ்தாபிக்கவேண்டியது. ஆதலால் இயேசுவின் மரண சம்பந்தமாகப் பின்புறம் தியானங்கூறும் ஹெபர்களுக்கும் பத்திவிநயத்துடன் பிரயோகிப்பாயாக.

1. இயேசுவின் வியாதலம்.

“இயேசு செத்செமனே என்னப்பட்ட டுடத்துக்கு வந்து துக்கமடையவும் வியாகுலப்படவும் டாடங்கினார். அப்பாழுது, அவர்: என் ஆத்தமா... கெத்செமனே... கொண்டிருக்கிறது; நீங்கள் இங்கே... என்னோடு கூட்டிவிழித்திருங்கள் என்று சொல்லி, நன்று அப்புறம்பேய், முகம்நுப்புற விழுந்து: என் பிதாவே, இந்தப் பாத்நிரம் என்னை விட்டு... நீங்கும்பா... செய்யும்; ஆகிலும் என்... தத்தின்படியில், உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக் கடவது... பண்பண்ணினார்.” (மத் 26, 36-39.)

தியானம்.

என் ரட்சகர் மதுபூலே: கஜீவியத்தில் துக்கம் நிறைந்த வரும் பாடுகள் அதுபிவிக்கிற வருமாகவே இருந்தார். அவர் ஒரு நாளும். சிரித்ததில்லை. நான் பல பாவங்களைச் செய்தும் சந்தோஷிப்படுகிறேன். அவர் பரிசுத்தரும் பாரியில் லாதவருமாயிருந்துவியாகுலத்தோடு காலம் கழித்தார். என் வியாகுலத்தை மாற்ற அவி வியாகுலப்பட்டு, என்னைசுப்பை புண்ணு கலங்குகிறார்.

ஜெபம்.

ரட்சகா, இந்த வியாகுலம் உமக்கு? இந்த... துக்கம் உமக்கு வரவேண்டியதில்லையே. நான்ல்லே... மய... வேண்டும், கலங்க... நான் நகைக்கும்படி தேவரீர் தவித்து வேதனைப்பட்டு ஜெபித்தீர். உமது வியாகுலத்தால் என் துக்கத்தை மாற்றி விட்டீர். பிதாவே உமது குமாரனின் வியாகுலத்தினிமித்தம் உமது மலர்ந்த முகத்தை எனக்குக் காட்டும்.

2. இயேசுவின் இரத்தவெள்ளை.

“வானத்திலிருந்து ஒரு தூதன் போய், அவரைப் பலப் படுத்தினான். அவர் மிகவும் வியாகுலப்பட்டு, அதிக ஊக்கத்தோடே ஜெபம்பண்ணினார். அவருடைய வேர்வை இரத்தத்தின் பெருந்துளிகளாய் தளையிலே விழுந்தது.” (லூக். 22, 43, 44.)

தியானம்.

இயேசுவின் மூன்றுதடவை ஜெபமும் அவருக்குக் கனத்த பாடாக இருந்தது. அவர் ஜோற்றப்போனார். அவர் இன்னும் படவேண்டிய இம்மைசுகள் அதிக மிருந்ததால் அதற்கு வேண்டிய ஸ்திரைபலனை பரத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். மற்றப்படி கெத்செமனையின் வியாகுலம் அவ ஹாக் கொண்டுபோடலாம்.

ஜெபம்.

பிதாவே, இந்த இரத்தச் சொட்டுகளைச் சன்னோக்கும். ஆதிச்சாபம் இதோடு மாறுகிறது. இந்த இரத்தம் எனக்கா விழுகிறது. இந்த இரத்தச் சொட்டுகள் என் ஆவியின்மேல் விழுவதாக. இந்த இரத்த வேர்வையினால் நம் என் பாவங்களை மன்னிக்கும் இயேசுவே உமக்கு ஸ்தோத்திரம், ஸ்தோத்திரம்.

3. யூதரின் முத்தம்.

“யூதா... வந்தபின் அவரண்டையில்... ரபீ, ரபீ, என்று சொல்லி அவரை முத்தம்செய்தான்; அப்பொழுது அவர்கள் அவர்மேல் சைபேட்டு அவனைப் பிடித்தார்கள். இயேசு “அவனை மோக்கி: யூதாபேசு, முத்தம்... லேயா மனுஷ குமா... காட்டிக் கொடுக்கிறாய் என்றார்.” (மாத். 14, 45, 46. லூக். 22, 48.)

தியானம்.

இயேசு யூதாசைவிட நான் நல்லவனல்ல. அவன் ஒரே தரம் இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்தான், நான் பலதடவையும் என் பாவங்களால் அவனைக் காட்டிக் கொடுத்த வன் என்று உணருகிறேன்.

ஜெபம்.

நானும் யூதாசைப்போல குருதுரோகிதான். பிதாவே, என் துரோக மனைத்தையும் மன்னித்து என்னை ஆதரியும். யூதரின் சதிகேரத்திலும் அவ லேடு பேசின இயேசுவே எனக்கு இரத்தம்.

4. இயேசுவின் உடம்பு.

“அப்பொழுது போ... சைவகரும், ஆயிரம் பேர்ச்சைவகருக்குத் தலைவனும், யூதருள்... யுஹூயக்காரரும், இயேசுவைப்

பிடித்து, அவனைக் கட்டி, முதலாவது அவனை அன்னா என்பவ
னிடத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள்.” (யோவா. 18. 12, 13.)

தீ யா ன ம். ஜெபம்.

கனவு முதலிய குற்றங்களைச் செய்த அநேகர் என் கண்
தூண் கைவீசி நடந்து திரிகிறார்கள்; என் நேசரே, நீர் கனவு
வெட்டினீர்? கன்னமிட்ட
ரோ? நீர் செய்த எந்தக் குற்றத்
துக்கு இப்படிக் கட்டுண்டு
போனீர் கியா? நான் ஏதாவது
திருடினதுண்டானால் உன் மா
யிசத்தால் எடுத்ததும், உன் குற்
றங்களைச் சுமந்ததும் உன்னை
பிடித்தும்தான் அப்பா! உன்
பாவங்கட்டை அவிழ்த்தபோ
து அடியிறு என்னை இப்படிக்
பிட்டுக்கொ.

5. இயேசு அறையப்பட்டார்.

“சமீபத்தில் நின்ற சேவகரில் ஒருவன்: பிரதான ஆசாரிய
னுக்கு இப்படியாடித்தரவு சொல்லுகிறது என்று, இயேசுவை
ஒரு அறை அழைத்தான்.” (யோவா. 18. 22)

தீ யா ன ம். ஜெபம்.

உன்னதமான தேவன் பர
வியான சேவகனால் அடிபட்டார். ஆனாலும் அவனை என்
பேச்சால் அடித்ததுண்டு. அவன் கையால் நுதரம் அறை
ந்தான் நான் வாயால் அடித்த
அறை அறைந்த பாவிய. பவுல்
அப்போஸ்தலனை, அடியுந் தன்
என்றவுடனேயே அடித்துச் சா
மல் எரிச்சலானான் அப. 23.
3.). இயேசுவோ அடிபட்டும்
பொறுமையாயிருந்தார்.

பிரமபிதாவே, இவ்வளவு
நேசமான இரட்சகனா எனக்
குத் தந்தீரே! என் கனவுக் கயி
றகனால் கட்டப்பட்டவரும், கை
தியாகவும் உமது குமாரனை,
தாழ்த்தினது என்னவு தயவு.
என் நேச பேரகாசம், என்
னைக் கட்டின பாவகையற்றை
உமது கட்டுகனால் மாற்றின்
தற்காக உமது விசேஷத்திரம்;
என்னை அழைத்து அன்பின் கயிற்
ருல் கட்டுக்கொண்டுபோய்
உமது பிதா பன்றிற்றுதி நான்
இவ்வாறு மீட்டேன் என்று
சொல்லாம்.

6. இயேசுவை பேதுரு மறுதலித்தான்.

“நீங்கள் சொல்லுகிற மனுஷனை அறியேன் என்ற
சொல்லில் சபிக்கவும் சத்தியப்பண்ணவும் தொடங்கினான். உட
னே சேவல் கூவிற்று.” (மாற். 14. 71, 72.)

தீ யா ன ம். ஜெபம்.

இவ்வளவு பன்னதிலும்
பேதுரு விழுந்தானா? இப்படி
யும் அவன் மறுதலிப்பானா?
மலேயேடு பிள்ளையா மாறு
மா? ஆம். அவன் கடல்மே
லும் நடப்பால், கடலுக்குள்
ளும் அபிழுக்கலாக நானும் இப்
படிப்பட்ட பாவியானால் இவ
னைப்போல் நானும் கிறிஸ்தவர்
கள் கூடுவில் அவரைப் புகழ்ந்
தொழுகுமதவந்தாருடுவில் அவ
ரை இகழ்ந்துமிருக்கிறேன்.

இயேசுவே பேதுருமாதா
ரம் உம்மைமறுதலிக்கவில்லை?
நானும் அடிக்கடி உம்மை
மறுதலித்து உமது காமத்தை
அவையித்ததண்டு. மறுதலித்த
பேதுருவைக் கண்ணைக் கி,
அவனை அடிப்பண்ணி மன்
தைத்தீரே. என்னையும் ரோக்
கிப்பாத்தது என் கண்ணைக்
டை மன்னித்து என்மேல் கிரு
பையாகும் ரட்சகா!!

7. ஆசாரியன் வீட்டிப்போகேன்.

“அவருடைய முகத்தில் துப்பி, அவனைக் குட்டினார்கள்;
சிலர் அவனைக் கன்னத்தில் அறைந்து: கிறிஸ்துவே, உம்மை
அடித்தவன் யார்? அதை ஞானதிரவுஷ்டியினால் எங்களுக்குச்
சொல்லுமன் என்றார்கள். வேலைக்காரரும் அவனைக் கன்னத்
தில் அறைந்தார்கள்.” (மாற். 26. 67, 68. மாற். 14. 65.)

தீ யா ன ம். ஜெபம்.

ஆசாரியன் வீட்டில் இயேசு
முகத்தில் துப்பப்பட்டார்; தலை
யில் குட்டப்பட்டார்; முகம்
மூடப்பட்டார்; வேலைக்கா
ரால் அடிப்பட்டார். இவ்வளவு
அவமானத்துக்கும் காரணன்
நான்தான்; என் பாவம்தான்.
துஷ்டர் இப்படிச் செய்தபடி அ
திரியமல்ல, அது அவர்கள் மிக
க்கம்; என் இயேசு அவைக்கோ
எனக்காக சகித்த அன்புள்ள
னைப் பிரமிக்கச் செய்கிறது.

பிதாவே உமது குமாரன்
அதாவலிக்கும் அவமானத்
தைப் பாரும்! என்னிமித்தம்
இவ்வளவு அவமானம் பட்
டதில்தான் நான் படவேண்
டுகிறேன். இத்த எல்லா
அவமானங்களையும் பார்த்து
இன்னிமித்தம் எனக்கு
மீட்டுக உமது குமார
தீயாக்கக் கைமையையும்
விடுகின்றேன்.

8. இயேசுவின் பாபாசின்.

“வரோததன் போர்ச்சேவகரோடு உய்க்கித்தித்திம். பரிபாசம்பண்ணி, மினுக்க, வலுநிரத்தை அவருக்கு உடுத்தி அவரைப் பிலாத்துவினிடத்துக்கு அனுப்பினான். (லூக். 23. 11.)

தீயானம்.

வரோததை இயேசுவின் எண்ணுறோன் (லூக். 13. 33.) கிருக்கு முன் ஆட்டிக்குட்டி போனவுடன், அதைப் பீறிப் போடப்பார்த்தது. ஆனால் இயேசு ஆட்டிக்குட்டி மாத்திரமோ; அவர் பூதங்கோத் திரிங்குக்குட்டியாயிருந்தார். மூலைய மவுனம், அவரில் அடங்கியிருந்த தெய்வீகத்தை வரோததவுக்கு உணர்த்தினாலும் அதை உணர்வனியாமல், இயேசுவைப் பைத்தியத்தாரர் வரிசையில் சேர்த்துவிட்டதினான்.

9. இயேசுவைப் புறக்கணித்தல்.

“இவனை அகற்றும், பாபாசை எங்களுக்கு விடுதலையாக்கும்.” (லூக். 23. 18.)

தீயானம்.

தன்னும்கொலைபாதகமான பாபாசிலும் என் இரட்சகர்தாழ்த்தப்பட்டாரே! அவர் தாமே தாழ்த்தலில்லாம் போதென்று, சத்தருக்களையி அவரைத் தாழ்த்துகிறார்கள். இது மைமட்டும் தாழ்த்தப்போகுவதற்கு இது வெவ்வேறான காரணங்களாகும் கொலைபாதகருக்கும் அவர் இரட்சகராகும் படி இப்படித் தாழ்த்தார்.

ஜெபம்.

நேச இயேசுவே, தேவரீர் வரோதவிடமுன் மொனமாய் நின்று அவன் பாபுகளைச் சித்திரி; என்னை? குரூனியார்க்க தேவரீர் பைத்தியகாரனாகப் பட்டார். அது உண்மை நானே மேலானவனின் உத்தரே பரமநூலத்தால் எனக்கு ஒரு பங்கு தாரார். பிதாவே, என் பாவத்தினியித்தம் நான் லாபமுடி? நிற்கவேண்டியதற்குப் பதிலாக இயேசு நின்றார். அவர் திருத்தம் அடியேனை மன்னியும்.

ஜெபம்.

பிதாவே, என் கன்னன் உமது கிருபைகளை அதுபவித்து உமக்குத் துரோகம்பண்ணின கன்னன். உமது சபையின் வாழ்வுகளைக் கொள்ளையிட்டுப் பாவம் செய்கிற கன்னன். என் பாவத்தால் அநேக ஆத்துமாக்களைக் கொலைசெய்த கொலைபாதகன். நான் இக்காலத்து பாபாஸ். இயேசுவின் கைத்திரிசுமையினி தீர்த்தம், என் சங்கிலியை வெட்டி என்னை விடுதலையாக்கும்.

10. இயேசு முழுமடி துட்டப்பட்டார்.

“பிலாத்து இயேசுவைப் பிடித்து வாரினால் அடிப்பித்தான். போர்ச்சேவகர் முள்ளிகளினால் ஒரு முடியைப் பண்ணி அவர் கிரசின்மேல் வைத்து, சிவப்பான ஒரு அங்கியை அவருக்கு உடுத்தி; பூதருடைய இராஜாவே, வாழ்க என்று அவனை வாழ்த்தி, அவரைச் கிரசில் கோலால் அடித்தார் அவர்மேல் தப்பி முழங்கால் படியிட்டு அவனைக் கணங்கி னார்கள்.” (மத். 15. 17-19. யோவா. 19. 1, 2.)

தீயானம்.

ஜெபம்.

என் நேச இயேசுவே, எனக்கு ஜீவமுடி தாரார் உமக்கு முன்முடியே! வெள்ளை அங்கி தருபவருக்கு சிவப்பங் கையோ! என் இரட்சணிய இராஜாவே நீர் வாழ்க. இந்த உடைகளால் நீர் எனக்கு இரட்சணிய இராஜாவாக விளங்குகிறீர். சமுத்திர ஆழம் போகப்போக அதிசுப்பவெழுபோல உமது பாபுகளும் அதிசுப்புகிறதும். இராஜாக்களுக்குப் பரிமளத்தை லங்கன் வாசனையாகும்; உமக்கோ உமிழ் நீர்தான் கிடைத்தது. இந்த எல்லா அவமானமும் உம்முடைய தெய்வீகத்தை அழிக்குமோ? அழிக்கவேமாட்டாது; அழிக்கவே மாட்டாது.

பிதாவே, உமது தேசகுமாரன் பாவிகளால் பரிமளத்தைக் கிடைப்பாரும். இப்படி உமது குமாரனைத் தாழ்த்தி என்னைக் கேளீர்தென்ன? உன் உத நேசம்தான். இந்த முன்முடியும், கிழிந்த அங்கியும், பரிபாசமும், நீக்கையும், துப்புதலும், எல்லாம் எனக்கு வரவேண்டியது. என்னியித்தமே உமது குமாரன் இப்படிப்பட்ட நீசப்பாபுகளுக்குள்ளானார். நாளைக்கு இவ்வுலகத்தில் இல்லையானால் இந்தப்பாபுகள் தேரிட்டிராது. இந்தப் பாபுகளின் பலன் என்னில் வெளி யுங்கமாகும்படி இவைகளி னியித்தம் என்னை மன்னித்து தீரரியும் தேவா!!

11. இயேசுவின் இரணக்கினை.

“அவரைச் சிலுவையில் ஏற்றியும் படிக்கு அவர்களிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தான்.” (யோவா. 19. 16.)

நியாணம்.

ஜெபம்.

பிராந்த இயேசுவைவிசாரணை செய்து, குற்றமில்லை என்று கண்டான்; தன் கையை யும் கழுவினான்; ஏரோதுவும் குற்றம் காணவில்லை. அவர் குற்றமற்றவர். இயேசுமரணத்தைத் தீர்ப்புப் பெற்றது அவருடைய குற்றம்தக்காக அல்ல; என்னுடைய பாவத்துக்காக. எனக்காக தேவன் அவரை மாணக்கினைக் குட்படுத்தினார்.

12. இயேசு சிலுவை சுமத்தல்.

“அவர் தம்முடைய சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு, எபிசெயுபாஷையிலே கொல்லோதா என்று சொல்லப்படும் கபாஸன் தலம் என்னிற இடத்திற்குப் புறப்பட்டுப்போனார்.” (யோ. 19: 17.)

நியாணம்.

ஜெபம்.

சிலுவை மரணத் தீர்ப்புப் பெற்றவர்கள் தங்கள் சிலுவையைச் சுமக்கவேண்டியது. இயேசுவும் அப்படியே சுமந்தார். அவருக்கு சிலுவையின் பாரம் மாத்திரமல்ல அதின்மேல் ஏற்றப்பட்டிருந்த சர்வலோகத்தின் பாவ மூட்டைகளும் இருந்தன. அது பிதாவின் கண்ணுக்கும், இயேசுவின் கண்ணுக்கும் விசுவாசியின் கண்ணுக்கும் மாத்திரம்தெரியும். சாதாரண கண்களுக்கு வெறும் சிலுவைதான் தெரியும். அந்தப்பாவமூட்டைகளில் என் பேர் எழுதியபாவமூட்டைதான் அளவில் பெரிதாகியும் பாரத்தில் கன்மையுடையது. என் மூட்டை ஒன்றை நீக்கிவிட்டால், பாவதண்டனையின் பாரம் வெகு லேசாகி விடும் என்று கினைக்கிறேன்.

இக்காலத்தில்கொல்லோதா அநேகர் தப்பித்திரிகிறார்கள். குற்றமற்ற இயேசுவே நீர் மாணக்கினைக் குட்படுத்தினார். நீர் மேல் கூறப்பட்ட வேண்டியதீர்ப்பு உமது பேருக்கு ஏற்படப்பட்டுப்போயிற்று. பிதாவே உமது குமாரனின் மாணக்கினைத் தீர்ப்பினியித்தம்மேலுள்ள உமது தீர்ப்பை மூற்றி எழுதியருளும். இயேசு என் பிணையானார்.

என் கேசு இயேசுவே, உமதுமேலிருந்துக் களத்தபாரமென்ன? இதை எங்கே சுமப்பாதித்தீர்? ஐயோ இவை அனைத்தும் பாவ பாரமல்லவோ. என் பாவ மூட்டையையும் இங்கே காண்கிறேன். அதின் பாரத்தால் நீர் சிலுவையை இழுத்துக் கொண்டுபோகிறீர். இப்படியாக முரடான கற்பாறையில் என் இழுக்கப்பட்டுகாயப்பட வேண்டியது நியாயம். நீர் என் பிணையாளியாகி என் பாவத்தைச் சுமக்கிறீர். என் கேசு யேசுவே உம்மை வணங்குகிறேன்.

பிதாவே உமது குமாரன் என் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்த்தார். அவர் கியித்தம் எனக்கு மன்னித்து, என்னை ஆதரித்தருளும்.

13. இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுதல்.

“அங்கே அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள்; அவரோடே கூட வேறிரண்டுபேரை இரண்டு பக்கங்களிலும் இயேசுவை கடுகிலுமாகச் சிலுவைகளில் அறைந்தார்கள்.” (யோ. 19: 18.)

நியாணம்.

ஜெபம்.

சிலுவை மரணத்தில் பல முறையுண்டு. அதில் ஆணியடிப்பது குற்றமான முறை. இயேசுவுக்கு இந்த முறைதான் செய்யப்பட்டது. அந்த ஆணிகள் ஒரு விரல் பருமலும், ஒரு அடி நீளமுடையிருக்கவேண்டியது. மற்றப்படி கையையும் சிலுவையையும் உட்கொள்வாப்பட்டன. குற்றமற்ற இயேசுவைச் குற்றவாளியாக ஜனங்கள் எண்ணிக்கொள்ள குற்றவாளிகளோடு கொலையெய்தினார்கள்.

ஆ, என் கைகள் மேலும் கால்கள் மேலும் அடிக்கப்பட்டவேண்டிய ஆணி என் இயேசுவுக்குக் கிடைக்கிறது என் பாவத்தாலன்றி வேறில்லை. இந்த நீசர் கையால் இப்படி நீசமரணம் வருமென்ற அறிந்தும், இதை வாஞ்சித்த பரலோகம் விட்டு வந்தீரே! இது எவ்வளவு தயவு. பிதாவே உமது குமாரனின் சிலுவைப்பாதையினியித்தம் என் பாவங்களை மன்னியும்.

14. சிலுவை வாசகங்கள்.

1. “பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்திருந்த இன்னதென்று அறிபாதிருக்கிறார்கள்.” (லூ. 23: 34.)

ஜெபம்.

இயேசுவே நான் செய்த ஜெபம் எல்லாப் பாவங்களுக்கும் மன்னியும்.

2. “இன்றைக்கு நீ என்னுடைய உடம்பு புரதிலிருப்பாய் என்ற மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.” (லூ. 23: 43.)

ஜெபம்.

இயேசுவே, என்னைப் பார்த்தீர் சேர்த்தருளும்.

3. “ஸ்திரீயே, அசோ, உன் மகன்; செஷனே அதோ உன் தாய்.” (யோவா. 15. 26, 27.)

ஜெபம்.

இயேசுவே, நான் என் பெற்றோர், பெரியோனாகக் கிடைப்பதும்படி கிருபை செய்யும்.

4. “என் தேவனே! என் தேவனே! என் என்னைக் கைவிட்டார்.” (மாற். 15. 34.)

ஜெபம்.

பிதாவே, உமது குமாரன் கைவிடப்பட்டனியித்தம் என்னைக் கைதாக்கியருளும்.

5. “தாசுமாயிருக்கிறேன்.” (யோவா. 19. 28.)

ஜெபம்.

எனக்காக தாசுமடைந்த இயேசுவே, உமது தாசுத்தால் என் ஆத்ம தாசுத்தை நீக்கியருளும்.

6. “முடிந்தது” (யோவா. 19. 28.)

ஜெபம்.

என் இரட்சிப்பின் கிரியையைப் பூரணமாய் முடித்த இயேசுவே, உமக்கு நமஸ்காரம். இதோடு என் பாவம் முடிவடைவதாக.

7. “பிதாவே, உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்.” (லூக். 23. 46.)

ஜெபம்.

பிதாவே, என் ஜீவனையுடனாக உமக்கே ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். என் பாவங்களையெல்லாம் நீர் என் கையாணி என் ஆவியை அங்கீகரித்தருளும்.

XX. இராப்பேரணம் பக்கம்.

15. இயேசுவின் மூலம்.

“இயேசு காடியை வாங்கிப்பின்பு முடித்தது என்று சொல்லி, தலையைச் சாய்த்து, ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்தார்.” (லூக். 19. 30.)

இயேசு, பிதாவே உமது கைகளில் உமது ஆவியை ஒப்புக்கொடுக்கிறேன் என்று மகா சத்தமாய்க் கூப்பிட்டுச் சொன்னார். இப்படிச் சொல்லி ஜீவனைவிட்டார்.” லூக். 23. 46.

பியானம்.

ஜெபம்.

ஆத்துமாவே, இயேசு என்னியித்தம் தேவ சாபத்தில் கசப்பை ருசித்தோடு, காழக் கசப்பையும் ருசித்தார். அந்தக் காழக் கசப்பு என் பாவக் கசப்பை அவர் ருசித்ததை உணர்ந்திற்று.

அவர் என் ரட்சிப்பின் வேலையை எல்லாவிட முடித்து இளைப்பாறி தலைசாய்ந்தார்.

அவர் பெலன் குன்றிச் சாகாமல், பூரண பலத்தோடு தமது ஆவியை என் பிராயச்சித்த பலியாக ஒப்புக்கொடுத்த மரித்தார். என் இருதயத்திலிருந்துண்டான சகல பாவமும் நிவிர்த்தியாகும்படி அவருடைய இருதயத்தை அவர் கிழித்து, ஜீவக் கூட்டை உடைத்து ஜீவனைவிட்டார்.

எனக்காக தேவ சாபக் காடியைக் குடித்து தலைசாயும் தேவனே! என் பாவக் கசப்பை உண்டு, அதின் விஷத்தால் சாகும் நேசரே! உம்மை பக்தி வியத்தோடு பணிகிறேன்.

என் இரட்சிப்பை முடித்தவரே இரட்சணிய இளைப்பாறுதலை எனக்குத் தாரும்.

பிராயச்சித்த பலியாக உமது இருதயத்தை உடைத்து உமது ஜீவனைப் பேரகின் நேசரே! என் இருதயம் உம்மைப்பற்றும் நேசத்தால் பொங்கி உடைவதாக. பிதாவே, இந்த மாசில்லாத பாவியைக் கண்ணாக்கி எனக்குப் பாவ மன்னிப்பும், மோட்ச வாழ்வையும் தயவாகத் தந்தருளும், கியா!!

16. இயேசுவின் மூலம்.

“போர்த்தேவனில் ஒருவன் ஈட்டியினாலே அவருடைய விலாவில் குத்தினான்; உடனே இரத்தமும் தண்ணீரும் புறப்பட்டது.” (யோவா. 19. 34.)

தொண்டி

கேபம்.

என் பாவத்தை அழகும்
கையும் நீக்க இப்பொழுது
ஒரு கல்ல ஊற்று கிடைத்ததற்
காக தேவனுக்கு ஸ்தோத்திர
ம். என் இனி அன்றாடம்
பாவத்தால் அழகாகும்
போது இந்த ஊற்றண்டை
வந்த என்னையும் என் அங்கி
யையும் கழுவிச் சுத்தமாக்கு
வேனாக. இயேசுகிறிஸ்துவின்
இந்தம் சகல பாவங்களையும்
நீக்கி என்னைச் சுத்திசரிக்கி
தது.

என் கேசரே, நீர் ஜீவஞ
லும் சாவாஹம் எனக்கு நன்
மை செய்கிறீர். உழமுண்டை
சாவு என்னுடைய ஜீவன், நீர்
மரித்தபின் உமது ஜீவனை
உமது விலாவின் வரியாய்
எனக்கு ஊட்டுகிறீர். என்
கெஞ்சை உமது கேச அம்பால்
எய்து காயப்படுத்தி, உமது
விலாவின் கைகத்தை என்
விலாவில் செலுத்தியு. விலா
வோடுவிலா ஒட்டிமுதல் உமது
அன்பு எனக்குள் புகல்லும்.

XVI. தே தொண்டி.

I. தஞ்சம் 7s. Red head.

கெத்செமனே தோட்டத்
தில் என்னை மீழ்க் வென்று
நீர் ரத்தவேர்வை ஊற்றினீர்
ரட்சகர் தஞ்சம்! தஞ்சம்!
சிவப்பங்கி முண்முடி
குடி; எனக்கு நீதி
அங்கி. ஜீவ கிரீடம்
தந்தவர்! தஞ்சம்! தஞ்சம்!
சிலுவைப் பாரம் எந்தி
பாச பார மிறக்கி
மாண்டி ரட்சித்தீர்
பெசுவே! தஞ்சம்! தஞ்சம்!
சாமேயின் வீதி வழி
சிலுவையால் இடறி
விழுந்து எழுந்துபோம்
ரட்சகர்! தஞ்சம்! தஞ்சம்!

5. கொல்கொதா மலைவறி
கொலை பாதக ரோடு
சிலுவையிலே தொங்கும்
யேசுவே! தஞ்சம்! தஞ்சம்!
6. சர்வலோக பாவத்தை
நாசமாக்கி மன்னிப்பைத்
தரும் ஊற்றைத் திறந்த
ரட்சகர்! தஞ்சம்! தஞ்சம்!
7. எனக்காக யேசுவின்
கைகள், கால்கள், விலாவில்
உண்டான காயம் கிந்தும்
என்றானும்! தஞ்சம்! தஞ்சம்!
குருசில் தலை சாய்ந்தே
மாண்ட கேச யேசுவே! (என்
சாய்ந்த தோளில் சாய்கிறே
ரட்சகர்! தஞ்சம்! தஞ்சம்!
ஆமென்.

II. வியாதலு St. Philip.

1. ஏசுவே இந்நேரத்தில்
முழங்கால் படியிட்டு
புலம்பு மென்னைக் கேளும்.
2. உமது பெருமச்சால்
உமத்கோரப் பாடால்
மனம் பொங்குவதாக.
3. தலையில் முண்முடியோ!
கையில் மூங்கில் தடியோ!
ஆ! இது என் பாவமே.
4. முகத்தில் உமிழ் நீரோ!
முதுகில் சிலுவையோ!
ஆ! இது என் பாவமே.

5. கைகளில் ஆணிகளோ!
விலாவிலே ஈட்டியோ!
ஆ! இது என் பாவமே.
6. நீர் பட்ட ஈட்டிக் குத்தும்
நீர் விட்டரத்த ஆறும் தே.
என் னெஞ்சைப் பிளக்கு
7. குத்துண்ட உன் விலாவில்
குடியேற இடம் தா
அதில் நான் முழுகட்டும்.
8. ஏசுவே! என் ஏசுவே!
குருசில் தொங்கும் ஆடே!
சேரும் என்னை மோட்சத்
தே. ஆமென்.

III. பிரலாப விண்ணப்பம்.

1. கிந்தை, துக்கம், கோ, வருத்
தம்
எங்கட்காய் சகித்த பம்
யேசு கேளும் எங்கள் ஜெ
ஆறுதலழிக்க.
2. மூன்று சீடர் தூங்கும்போ
கெத்செமனே காவில் மூம்
பட்ட கஸ்தியை கிளையும்,
அடியார்தள் கோவில்.
3. முத்தத்தில் காட்டிக் கொடு
பூதாசை கடிந்தும் [த்த
புத்தி சொன்ன மா பலத்த
யேசுவே! கேளும்.
4. கசையடி யுத்தரித்தீர்,
பரியாச அங்கி
முன் முடியையும் தரித்தீர்
மூங்கிலடி தாங்கி.

5. அறையும் சிலுவையிலே
என்று துஷ்டர் கூவ
சாகச்சம்மதித்துக்கொண்ட
யேசுவே! நீர் வாழ்க!
6. சிலுவை சுமந்த கேசம்
கசப்பாவி, பானம்
அருந்தினீர் திருவுளம்
கொண்டு எம்மைக் கேளும்.
7. ஏழுவாசகம் உரைத்தீர்
பொற்சிரசைச் சாய்த்தீர்
மரணத்தை உத்தரித்தீர்
மானிடமே மீட்டர்.
8. மரத்திலே அறைந்தார்கள்
மாண்பு, மாநேசத்தால்
அகத்திலே அறைகிறேன்
அன்பின் ஆணியினால்.

கேபம்.

மன உருக்கமும், பாவிகளிடத்தில் தயவுமுன்ன பிதாவே,
இதோ தேவரீருடைய திருக்குறையுடைய மரண வரலாறு
களை உமது சமூகத்தில், என் அற்ப உணர்ச்சிகளால் தெரி

XVII. இயேசுவின் மரண உபதேச வசனங்கள்.

வித்தேன். அந்தப் பாவனையும் பாத்தான் என் பாவனையும் அவைகளுக்கும் குரிய தண்டனைகளையும் என்னைவிட மாற்றியிருக்கும். அவை அனைத்தும் என்னுடைய பாவங்களை மீறித்தேன் அவருக்குச் சம்பவித்தது. ஆகவே என்வளவு பெருப்பாவியாயிருக்கிறேன்! பிரதான பாவியாகிய என்மேல் உம் முடைய இரட்சிப்பின் அன்பு பிரதானமாய் விளங்குவதாக. பிரதான பாவியாகிய என்னை பிசாசு கைப்பற்றிக்கொள்ளாமல், என்னை மீட்டருகும். நான் பிரதான பாவி மாத்திரமோ? இல்லை. பிரதான பாவிகளில் பிரதானமானவையிருக்கிறேன். பாவிகளின் அட்டவணியில் என்பேர் முதலாவதானது. முதல்தரமான, முதலாவதாய் நிற்கிற பாவியாகிய என்னை ரட்சித்து, அப்பால் அடுத்த பாவிகளைக் கவனியும் தீவரம்!

உமது குமாரனுடைய வியாகூலம், பெருமூச்சு, ஜெபங்கள், இரத்தவேர்வை, கட்டுகள், குட்டுகள், பரியாசங்கள், திண்ணைகள், அவமானங்கள், உயிழ்வு, அழகன், காயங்கள். முனிமுடி, வெப்பப்படு, செலவை, ஆணிகள், சுட்டிக்காயம், தலையாத்தல், மரணம், அடக்கம் இவையெல்லாம் என் பாவிகளாரணத்தால் வந்தன. அவையனைத்தையும் இந்நேரத்தில் உமக்குத் தெரிவிக்கிறேன். இவைகளினிமித்தம் என் பாவங்களை மன்னித்து உமது பந்தியின் வாழ்வுகளை எனக்குத் தருகும்.

இதுமுதல் நான் பாவம் செய்யாதினும் உமது அன்பை அவ மதியாமலும் நடந்துவரும்படி உமது பரிசுத்த ஆவியை எனக்குத் தந்தருளும். இந்த விண்ணப்பத்தை என் இரட்சகரும், மீட்பருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினியித்தம் கேட்டருளும், பிராவே! ஆமென்.

வேறு.

“சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனே எங்கள் கரிசுருத்திக்கு இயேசுகிறிஸ்துவானவர் தேவரீருடைய வீட்டாராகிய எங்களுக்காகக் காட்டிக்கொடுக்கப்படவும், அக்கிரமக்காரருடைய கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படவும், செலவையில் மரணமடையவும் மனதாரச் சம்பவித்ததினியித்தம் எங்களைக் கிருபையோடே கண்ணோக்கிப் பார்க்கவேண்டி என்று, எங்கள் ரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினியித்தம் வேலாடிக்கொள்ளுகிறோம்.” ஆமென்.

கவனிப்பு.—உனக்கு இருக்கிற சாவகாசத்துக்குத்தக்கதாக பின்வரும் மரண உபதேச சத்தியங்களைத் தியானித்து ஜெபிப்பாடாக.

1. “அவர் மரித்தது, பாவத்திற்கென்று ஒரேதரம் மரித்தார்; அவர் பிழைத்திருக்கிறது, தேவனுக்கென்று பிழைத்திருக்கிறார்.” (ரோம. 6. 10.)
2. “நாங்கள் பாவிய இயேசுவினுடைய ஜீவனும் எங்கள் சரித்திரத்திலே விளங்கும்படிக்கு, இயேசுவின் மரணத்தை (வானையை) எப்போழுதும் எங்கள் சரித்திரத்தில் சுமந்து திரிகிறோம்.” (2 கொ. 1. 10.)
3. “அந்நேரமாயும் தூக்கிரியைகளினால் மனதிலே சத்திருக்கிறாயும் இருந்த உங்களையும் பரிசுத்தமாகவும் குற்றமற்றவர்களாகவும், கண்டிக்கப்பட்டவர்களாகவும் தீமக்குமுன் நிறுத்தப்படுவதாக அவருடைய மாமன் சரித்திரில் அடைந்த மரணத்தினால் ஒப்புபுரவாக்கிறார்.” (கொலோ. 1. 21.)
4. “தம்முடனேகூட நாம் ஏகமாய்ப் பிழைத்திருக்கும்படி அவர் நமக்காக மரித்தாரே.” (1 தெச. 5. 10.)
5. “தேவனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை நுகிரார்க்கும்படிக்கு தேவனுதரிலும் சற்றுச் சிறியவராக்கப்பட்டிருந்த இயேசு மரணத்தை உத்தரித்ததினியித்தம் மகிழையினாலும் கனத்தினாலும் முடிபட்டப்பட்டதைக் காண்கிறோம்.” (எபி. 2. 9.)
6. “மரணத்துக்கு அதிகாரியாகிய பிசாசானவனைத்தமது மரணத்தினாலே அழிக்கும்படிக்கும் ஜீவகாலமெல்லாம் மாண்புபயத்தினாலே அபிமானத்தடைத்திற்றவனானவர்கள் யாவரையும் விடுதலைபண்ணுபவர்க்கும்” மரித்ததையும் இரத்தத்தையும் உடையவரானார். (எபி. 2. 14, 15.)
7. “முதலாம் உடன்படிக்கையின் வாலத்திலே நடந்த அக்கிரமங்களை நிவித்தியெய்யும்பொருட்டு அவர் மரணமடைந்து அழைக்கப்பட்டவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட

மத்திய பந்தாரத்தினை உட்கொண்டவற்றாக, புது உட்கொண்டவையின் மத்தியபந்தாரவிரகம்." (பே. 9. 15.)

8. "என் முத்தினவரும் பித்தினவரும் உயிருன்னவருயிருக்கிறேன்; மரித்தேன், சூனியும், இறந்தேன், சதானவன்சூனியும் உயிரோடிருக்கிறேன், சூனியும்; நான் மரணத்திற்கும் பாதணத்திற்குமுரிய திறவுகோல்களை உடையவராயிருக்கிறேன்." (கொலி. 1. 17, 18.)

9. "இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாவிய மீட்பு இவருக்குள் மெக்கு உண்டாயிருக்கிறது." (எபே. 1. 7.)

10. "முன்னே தூரமாயிருந்த நீங்கள் இப்பொழுது இறந்து இயேசுவுக்குள் இறந்துவிட்டு இரத்தத்தினாலே சமீபமானீர்கள்." (எபே. 2. 13.)

11. "அவர் இவ்வையில் செறின இரத்தத்தினாலே சகோதரத்தை உண்டாக்கி, பூலோசத்திலுள்ளவைகள் பாலோசத்திலுள்ளவைகள் யாவையும், அவர்மூலமாய்த் தமக்கு உடையவர்க்கெதிரானவரும் அவருக்குப் பிரியமாய்ந்து." (கொலோ. 1. 20.)

12. "குற்றமில்லாத மூலத்திற் சூட்டுக்குட்டியாயிடுவதிலுள்ள விசையேற்பெற்ற இரத்தத்தினாலே மீட்கப்படுகின்றவன் அறிந்திருக்கிறீர்களே." (1 பே. 1. 19.)

13. "அவருடைய குமாரனாகிய இயேசுவினுடைய ரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி மெத்தைச் சுத்திக்கிரும்." (எபே. 1. 22.)

14. "சூனியும் மணவாட்டியும் வா என்சிறுக்கன், தேட்கிறவனும் வா என்பானாக; தாசமாயிருக்கிறவன் வரக்கடவன்; விருப்பமுன்னவன் இவத்தன்னவன் இவ்வசமாய் வாங்குகொண்டவன்." (கொலி. 2. 17.)

